

REALITATEA

ANUL II, No. 46

1 Decembrie 1928

ilustrată

28 PAGINI

Apare Sâmbătă

BCU Cluj / Central University Library Cluj

La Saint Moritz au început sporturile de iarnă

Prețul 8 lei

Zile de post

IATA-NE prin urmare pe, nesimțite cu iarna 'n prag, cu Crăciunul dincolo de prag. Și iată că zilele acestea poporul, ale cărui sărbători se mărginesc la acelea din calendar (nu-și poate îngădui luxul să mai aibe și altele), a marcat momentul trecerii în perioada postului, prin lăsata de sec, — petrecere legată de religie și perpetuată prin tradiție, petrecere la care drept-credincioșii, apar în ipostasa celui ce se pregătește să facă un salt primejdios, ori să participe la un concurs riscat: drept-credincioșii se antrenează.

Timp de șase săptămâni, ei vor priva stomacul, obligându-l la post. În vederea acestei încercări, se vor înfrupta din plin în ziua lăsăturii de sec pentru ca apoi, o lună și jumătate, să poată să reziste biruitorii.

Așa ar putea fi privite posturile și petrecerea lăsăturii de sec. Ar putea fi însă, și-ar trebui să fie socotite și altfel.

De pildă, ca prilej de penitență și de constrângere a voinței, în chinga disciplinei. Deasemeni ca prilej de odihnă pentru... stomac.

Bine înțeles, toate aceste considerente își au rostul când oamenii nu cunosc aceea semnificație superioară a identificării cu tălcul sărbătorilor.

Cele mai multe dintre religii sunt clădite pe un fundament de durere și suferință. Momentele care o marchează, sunt de cele mai multe ori triste, atunci când nu conțin grăuntele de tragic.

Iar pentru a rămâne la religia creștină, este elementar ca, în zilele care precedară nașterea sau moartea celui mai ales dintre oameni, oamenii să-și impună o disciplină la capătul căreia mulțumirea ti va aștepta zămbitoare, fiindcă au ajuns la ea cu trudă voluntar acceptată.

O legendă moldovenească, explică astfel postul Crăciunului. O reddm pentru stilul ei înflorit și pentru îndrăzneala ideii:

Dracul a făcut cu Dumnezeu lumea și pământul, dar nu se puteau împăca, a cui să fie lumea. Oamenii bundoară, ca și cei de azi, se duceau, cei mai mulți, — la Dracul. Dumnezeu nu știa ce să mai facă.

S'au apucat amândoi, să împletească ocoale ca la vite, și în care ocol vor intra mai mulți, a aceluia să fie lumea.

Dracul s'a apucat și a pus la poarta ocolului său niște dihanii care țopăiau, doar or veni oamenii să se uite. Dumnezeu, — ce să facă? A așternut o cârare, și pe amândouă părțile a pus busuioc și flori, să le fie drag oamenilor de mireasmă și să vie. Cei tineri apucară spre poarta Dracului, să se uite la comedie, și intrară acolo. Pe drumul cel cu flori s'au abătut numai câțiva bătrâni.

— Ei vezi zice Dracul, ce ai tu? Numai câțiva moșnegi, și aceștia ca mâine or muri.

Vede Dumnezeu că-i rău, dar legământul nu-l putea călca.

— Hai, și ne-om apuca altfel, grădește Dumnezeu. Acela care va naște din fecioară neumflată cu om, și se va naște prin creștet, acela să strice legământul.

Dracul chibzui și primi.

Dumnezeu a suflat într'o floare și Maica Domnului a cules-o, a mirosit-o, și-a purces grea. Când s'a simțit grea, s'a ascuns, — și postul Crăciunului deaceea se postește pentrucă Maica Domnului tot fugea și se ascundea până ce s'a lipit de curțile lui Crăciun unde a intrat într'un staul de vite.

...Postul Crăciunului deaceea este post pentrucă în aceste zile a suferit aceea care purta în pântecul ei făptura minunată.

ION PAS

Comorile

IN JURUL descoperirilor de comori, s'au scris multe lucruri adevărate și mai multă literatură fantastică. Subiectul original sau imaginat, are totdeauna un conținut misterios și aventuros.

Nu există ruină de castel sau pădure,

La fel, procedau și vechii noștri haiduci, cari pentru a-și feri produsul loviturilor, de ochii indiscreți și de poftetele tovarășilor de bandă, le îngropau la rădăcinile copacilor, în locuri cunoscute numai de ei. Și cum o sfârșeau cam de regulă pe streang,

asupra cărora poporul să nu fie convins, că în subteranele necunoscute sau sub rădăcina copacilor, se află îngropate comori, păzite de câini cu ochii de flacări albastre.

Legendele create de popor, în jurul lor, conțin într'adevăr o oare care verosimilitate, deoarece în timpul războaielor din vremile trecute, sau în vremurile de bejenie, boierii îngropau prin pivnițele castelurilor, conacurilor, sau prin cimitire, întreaga lor avere, compusă din monede și bijuterii, deseori de o valoare importantă. Secretul îl știa doar acela care trebuia să fugă și fie că murea într'o luptă, sau subit, îl ducea cu el în mormânt, așa că toată averea lui, rămânea îngropată.

sau sub barda călăului, comorile adunate rămăneau ascunse pe veci.

În străinătate, unde a domnit veacuri întregi feudalismul, s'au găsit nenumărate comori și în Germania, există un departament în ministerul artelor, care se ocupă exclusiv, de aceste descoperiri.

Cea mai importantă comoară, care s'a găsit la noi, a fost grupul „Cloșca cu puț”, un serviciu de aur cizelat, căruia i se atribuie o origine dacă și care se află azi în păstrarea Muzeului de Antichități, dela Universitatea din București.

Fotografia noastră reprezintă o „comoară” recent descoperită în Bavaria, compusă din monede de mare valoare.

Concursul de frumusețe din Paris

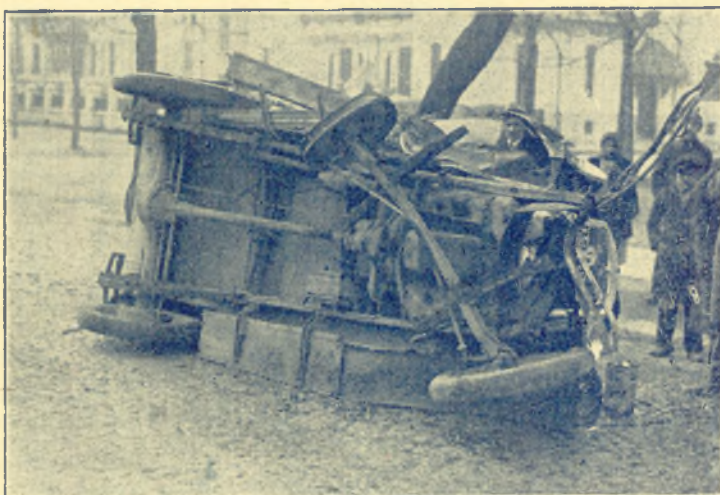

Patru din concurențele la premiul de frumusețe, pentru titlul de „Miss France”, disputat de curând la Paris

Actualitatea în ilustrațiuni

Prima întrunire publică a partidului socialist, — după 8 ani de inactivitate, — a avut loc la „Dacia”, Duminica trecută.

Un accident de automobil pe șoseaua Kiseleff.

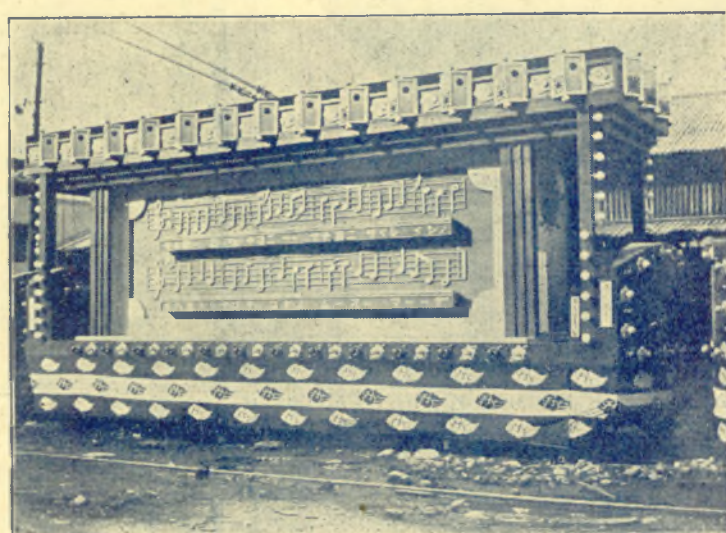
JULIANA JACOB, o biată femeie cu 3 copii, fără adăpost, a fost respinsă dela „Maternitate” și fiind apucată de durerile nașterii, a născut pe stradă.

ELEONORA ZUGUN, vestitul medium, de la Talpa-Bucovina, lucrează actualmente la o frizerie din București, unde face afaceri splendide, grație publicului care dă năvală dornic s'o cunoască.

MISS NORVEGIA, cea mai frumoasă femeie din regatul nordic, a fost aleasă de curând.

Săptămânile trecute, a avut loc la Tokio, încoronarea împăratului HIROHITO al Japoniei și a soției sale „MESSA NIPPON”.

Solemnitatea s'a desfășurat cu un fast deosebit, în asistența a peste 2.000.000 de oameni și a delegaților speciali ai statelor europene.

Serbările au durat 3 zile, într'un entuziasm indescribibil.

Fotografiile noastre reprezintă pe suveranii japonezi, în drum spre Catedrala Incoronării, în landoul de gală și un tramvai electric, cu ornamentații festive.

César.

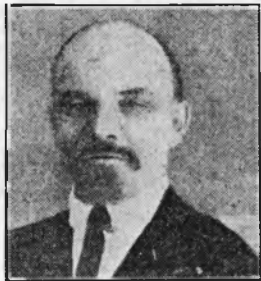

Dictatorii și chelia

în românește de L M

Napoléon Ier.

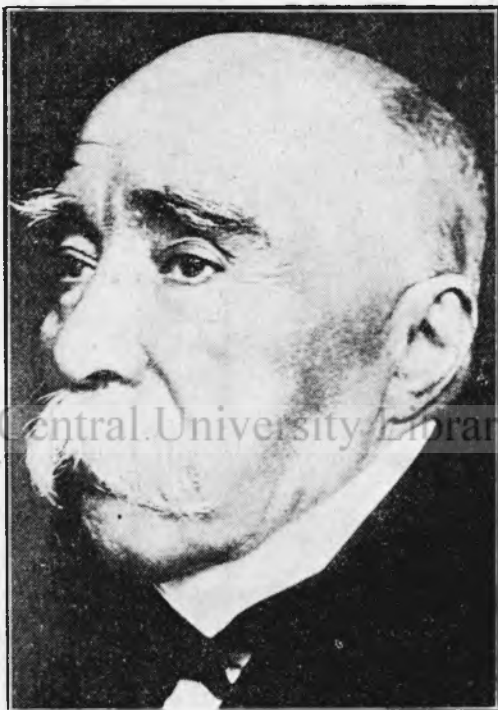
LENIN

Napoleon Bonaparte, era foarte sensibil la acest defect al său, pentru care devenise calul de bătaie, al colegilor din școala militară. Ca să amelioreze cu ceva aspectul capului său, a lăsat să crească o șuviță lungă dela spate și astfel a fost creată vestita „**buclă a lui Napoleon**“, care-i acoperea chelia, formându-i un ornament pe frunte, care a rămas celebru.

„**Cancelarul de fier**“, al Germaniei, **Bismarck**, avea o chelie foarte pronunțată. Dar nu s'ar putea preciza, dacă în ea a stat puterea omului, care a unit Germania, într'un stat atât de bine organizat.

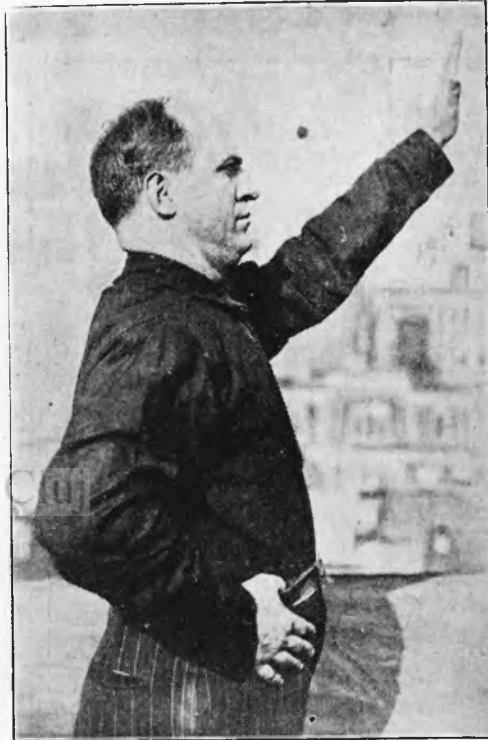
Clemenceau, „**părintele victoriei**“, fostul

CLEMENCEAU

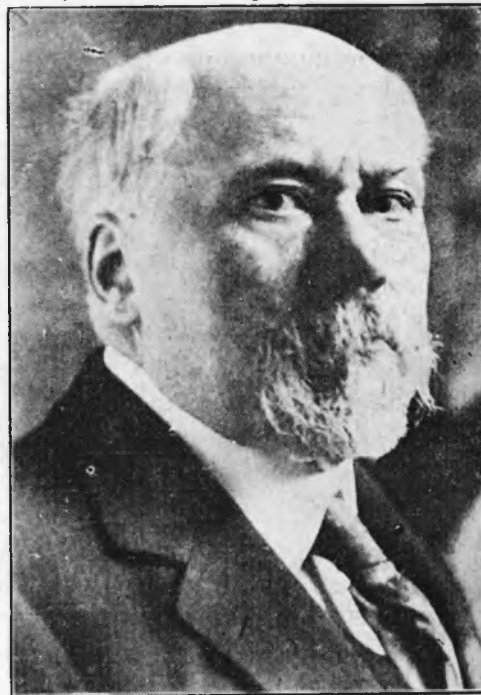
prim-ministru al Franței în timpul marelui război, omul care printr'o semi-dictatură a asigurat victoria aliaților, era chel până la ceafă.

Raymond Poincaré, șeful guvernului francez, este de asemenea chel. I se poate da titlul de dictator întrucât în materie financiară, a introdus oarecum dictatura, grație căreia finanțele franceze, au fost stabilizate.

MUSSOLINI

Iată dar o serie de oameni mari, conducători ai destinului popoarelor, cari au purtat toți acest luciu capilar.

RAYMOND POINCARÉ

Nenumărați sunt scriitorii și savanții, cari au fost lipsiți de podoaba părului, dar despre aceștia, vom vorbi într'un articol viitor.

STA puterea dictatorilor în cheliile lor? Foarte probabil. Căci nu numai stăpânii popoarelor, din zilele noastre, sunt cheli, ci erau foarte mulți și în antichitate. De multe ori, cheliile sunt complete, pe toată rotunjimea capului și probabil că toți vor fi încercat să forțeze creșterea părului, — fără succes ca de obicei, — cu diferite ape de cap și pomadă „sigură“.

Treaba psihologilor, să stabilească o legătură între chelie și dictator. Cert este însă, că orice anomalie corporală, excită puterea de voință a individului, în cercul lui de activitate. La persoanele stăpânite de dorința dominației însă, această putere de voință, se face arma celei mai nemăsurate ambiții.

Chelii se consolează cu faptul, că o chelie denotă o inteligență extraordinară și o bărbăție necontestată. Fals! În majoritate, sunt oameni blânzi, cari își văd de treaba lor, la fel cu cei ornați cu podoaba capilară.

La spiritele dominative însă, s'a consta-

BISMARCK

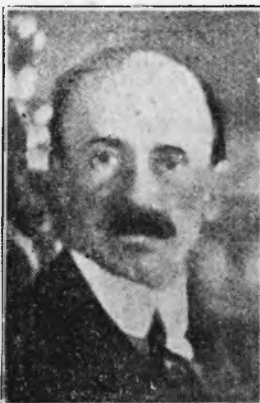
ta o putere de pătrundere extraordinară, viclenie, ambiție și perseverență. Când țintele lor sunt atinse, aureola de glorie, ține cu succes, locul părului.

Astfel, ca să trecem peste ceilalți dictatori, cu sau fără mare importanță, vom aminti în treacăt de **Scipione Africanul** și **Anibal**, spre a ne opri la **Iuliu Cezar**, care a fost prototipul dictatorilor care i-au urmat în decursul veacurilor. Din frunte până aproape de ceafă, capul lui semăna cu o bilă lucioasă, înconjurată pe două treimi, de o șuviță de păr aspru.

El, a impus Romei dominația sa și a creat imperiul roman, care a stăpânit apoi lumea.

Dela el, până la Napoleon, marii stăpânitori ai popoarelor, au avut posibilitatea de a-și ascunde cheliile, sub peruci de diverse forme.

În marea revoluție franceză, sufletul mișcării, **Robespierre**, își ascundea chelia sub o perucă artistică, albă. Asemenea și **Mirabeau**, vestitul orator.

BETHLEN

PRIMO DE RIVIERA

Primo de Rivera, dictatorul militar al Spaniei, are de-aseamenea acelaș semn de recunoaștere.

Contele Bethlen, primul ministru ungar care a întronat o quasi-dictatură în statul vecin este chel din timpurile când studia la Universitate.

Wladimir Lenin, „**dictatorul roșu**“ al Rusiei sovietice, era de-aseamenea chel.

Mussolini, „**dictatorul italian**“, care vrea să renască heghemonia Romei asupra lumii, este chel din cea mai fragedă tinerețe.

Memoriile lui Zoubkoff

NU UN ROMAN DE SENZAȚIE, CI ADEVĂRURI SENZAȚIONALE!

In numărul viitor, vom începe publicarea memoriilor lui ALEXANDRU ZOUBKOFF, fostul cumnat al Ex-Kaizerului Wilhelm. Căsătoria sa cu prințesa VITORIA HOHEN-

ZOLLERN SCHAUMBURG-LIPPE, a stârnit cea mai mare vâlvă, atât prin deosebire de rang social între cei doi, cât și prin considerabila diferență de vârstă, Zoubkoff fiind cu mult mai tânăr, decât sora fostului împărat Wilhelm.

Publicăm mai jos fotografia lui Zoubkoff, precum și introducerea la volumul său de memorii, extrem de pasionante, — publicat în suplimentul nostru din acest număr — urmând ca în numerele viitoare, să începem publicarea sposedaniilor, care vor fi însoțite și ele, la rândul lor de ilustrații autentice. (Copyright Agence littéraire internationale Paris) special pentru „Realitatea“.

Inaugurarea festivă a „Casei femeilor“ din București.

La Râmnicul Sărat s'a făcut, Duminica trecută, racordarea noilor izvoare captate de pe Valea Bălțatului. Prin captarea acestor izvoare, al căror merit revine în cea mai mare parte d-lor ing. Cosma și D. Popescu orașul va avea apă din belșug. Fotografia aceasta fost luată la banchetul dat cu prilejul racordării.

UN EROU

Fildes în valoare de milioane de lire într'un dok Londonez

Negrul Lionel Licorish, marinar pe vasul naufragiat „Vestris“, a părăsit ultimul vasul și a salvat 18 persoane din valuri, urcându-le în bărcile de salvare. Un plantator brazilian salvat, l-a dat 50.000 dollari.

Un amant celebru

IN concordanță cu curentul literar la modă acum — al biografiilor — compatriotul nostru d. Leopold Stern publică la Paris (editura Grasset) un volum asupra amorurilor genialului autor al lui Faust. Lucrarea este intitulată: „Werther ou les amours de Goethe” iar asupra ei, reprezentanții autorizați ai criticii franceze au avut aprecieri din cele mai elogioase.

Ca și în „Psychologie de l'amour contemporain” și în „Quelques aspects de l'amour moderne” — cele două cărți premergătoare, apărute în aceeași editură franceză — stilul noii lucrări a d-lui Stern este viu, colorat, sugestiv, plin de sinceritate care nu uită însă discreția adăta de necesară mai ales în tratarea vieții intime a marelui poet german. Debarasând evenimentele de tot balastul mărunțisurilor, meschinărilor și scăderilor, d. Stern a știut — cu fin și înțelegător discernământ — să reție numai trăsăturile caracteristice, liniile mari ale pasiunii. A reușit astfel să facă o subtilă analiză sufletească și să dea detalii din cele mai pitorești asupra vieții sentimentale a unuia din cei mai iubiți oameni — dacă nu chiar

D. LEOPOLD STERN

a celui mai iubit bărbat — care, la rândul ei a adorat femeile ca nimeni altul.

Căci d. Stern amintește de un foarte mare număr de femei pentru care Goethe a suferit întotdeauna sincer întru cât pasiunea sa nu se putea niciodată ci se rărsa cu aceiași impetuozitate mereu asupra altei iubite.

Din lucrarea, care studiază și adâncește psihologic această patimă, aflăm că marele scriitor de mai târziu s'a îndrăgostit pentru întâia oară când avea doar 16 ani. Gretchen — se putea altfel? — se numește întâia iubită a lui Goethe, dela care el n'a obținut mai mult decât o sărutare, pe frunte; în schimb s'a ales de pe urma ei cu primele — deci cele mai dureroase — suferințe și desamăgiri. Ceia-ce n'a împiedicat totuși, ca nenumărate amante să acapareze mereu inima acestui frumos și fascinant dănr a cărui simplă apariție într'un restaurant era suficientă, ca să zăpăcească femeile.

Cu lux de amănunte — deși cu o măsură ce vedește bunul gust — sunt relatate, în ordine cronologică, evenimente din viața amoroasă a marelui poet.

Nemulțumit de succesele pe care le datoră numelui, faimei și eleganței lui, el recurge la o stratagemă — lesne de înțeles la acea vârstă — pentru a se convinge de impresia pe care simpla sa persoană poate

CHARLOTTE BUFF

s'o provoace asupra femeilor. Goethe se travestește în student sărac îmbrăcându-se în haine uzate, adoptând totodată o atitudine de om simplu.

Reușește totuși ea, chiar în această ipostază, să placă și să cucerească inima acelei Frederica pentru care amorul lui Goethe a rămas, până la urmă, platonice. Cu toate

Mâna lui Goethe.

acestea, ea nu s'a mai măritat nici odată refuzând toate propunerile ce-i s'au făcut, pe motivul că: „O inimă care a aparținut lui Goethe, nu mai poate fi a altuia!”

Femeia care a însemnat una din primele etape ale vieții sentimentale a lui Goethe,

ULRICA von LEWETZOW

a fost însă Lotte Bugg. Deși logodită cu Kestner, Goethe reușește totuși să se facă iubit de dânsa. Fire practică însă, Lotte preferă, în cele din urmă, pe logodnicul ei cu care se și căsătorește.

Desnodământul acesta burghez al idealizatei lui iubiri, a inspirat lui Goethe celebrul roman „Werther”, al cărui erou este însuși autorul. În această lucrare, Goethe formează și reușește să facă unanim acceptat un nou fel de a iubi, pe care d. Stern îl denumește: „wertherism”.

Curând wertherismul devine o dogmă și el constă în plăcerea de a suferi de pe urma amorului și în gloria de a muri pentru dânsul; se știe doar că Werther pentru a pune capăt torturilor inimii sale, se sinucide cu un glonte de pistol. Cartea a făcut senzație și toți amantii timpului s'au socotit obligați să adopte felul de a iubi al lui Werther, ca suprem ideal. A muri pentru iubită, a fost moda acelei vremi. Un vânt de nebunie pare să fi cuprins mințile tinerilor de atunci.

În toate colțurile lumii, „Werther” face

Goethe tână

victime. O fată din lumea bună — Cristel de Hussberg — crezându-se abandonată de iubitul ei, se aruncă în apă: Asupra ei s'a găsit un exemplar din „Werther”.

.....De altfel, exemple de acestea sunt nenumărate! Insuși Goethe n'a putut să se sustragă impresiei ce-a avut-o opera sa și a încercat să se sinucidă. El singur povestește că, în acea epocă, avea, pe mesicioara de lângă patul său, un pumal pe care, în fiecare seară, a voit să și-l implante în inimă. I-a lipsit însă, întotdeauna, curajul pentru aceasta.

* * *

O altă pasiune a lui Goethe a fost aceea pentru Auguste de Stolberg. Amândoi s'au iubit mulți ani de-a rândul... fără să se cunoască altfel decât prin scrisori; ei au murit fără să se fi întâlnit vreodată.

Numai suflute cu adevărat de elită, pot concepe un amor ca acesta, pur imaginativ, al cărui platonism este împins până a nu vrea măcar să se cunoască!

Între timp, la Frankfurt, Goethe îndrăgește pe Lili, fiica unui bancher, cu care se logodește. Foarte curând însă — îngrozit de gândul că-și pierde libertatea prin căsătorie — el o părăsește fără a-și lua măcar rămas bun dela dânsa.

După multe alte iubiri — pe care d. Stern le prezintă sub aspecte caracteristice — Goethe face cunoștința Cristiane

Cluburile bunicilor din Londra

FERICIȚII bunici din metropola Angliei, cari au trecut de vârsta de 65 de ani, devin la dorință membri ai clubului bunicilor, care are două departamente dis-

Diferite jocuri nevinovate, un bufet bogat în permanență alimentat, gramofon și radio, cinematograful, le stau la dispoziție, și fondurile pentru întreținerea sediului,

— „Ah, pe vremea mea, ce bine era!!!”... Acesta este refrenul la secțiunea bunicilor, care vin îmbrăcați ca în vremurile tinereții.

Clubul bunicilor

Clubul bunicilor

tințe: Unul al bunicilor, și celălalt al bunicelor.

Clubul se ocupă cu procurarea de distracții, pentru moșnegi și bătrânele cu părul alb, care-și petrec majoritatea timpului liber, în localul sediului.

sunt subscrise de familiile membrilor.

Din când în când, au loc serate, la care majoritatea discuțiilor, o formează, aducerile aminte și laude aduse „timpului lor”.

— „Ehei!!! Pe timpul nostru”... Acesta e refrenul obișnuit, în secțiunea bunicilor.

Totalul vârstelor adunate ale membrilor, dau de trei ori anii, dela facerea lumii.

Fotografiile noastre reprezintă, ambele secțiuni în repetiție, pentru corurile de Crăciun, cu care-și vor distra nepoții.

Scufundarea submarinului „Ondine”

Stațiunea de T. F. F. de pe submarinul „Ondine” transmitea zilnic punctele în care se afla vasul. Ultimul semnal a fost dat dela Capul Vigo.

Stația dela Capul Finister a semnalat o epavă în drumul vasului Alberte Leborgue. După cum se știe, navigatorii au consemnat de a semnală posturilor de pe coaste, obstacolele ce întâlnesc, iar posturile anunță altor vase, aceste obstacole.

Astfel, vasul Ekaterina-Gulandris anunțase că a avut o coliziune cu un submarin.

Pe „Ondine” au murit trei radiofoniști.

Pictură decorativă indiană. (Dela congresul internațional de artă populară din Praga).

Vulpinus, lucrătoare într-o fabrică de flori artificiale. După ce, timp de 19 ani, ea a fost amanta lui, Goethe a sfârșit prin a se căsători cu fosta lucrătoare.

După moartea Cristianeii, alte multe nu-

Profilul lui Goethe la 58 ani.

me vin să lungească lista amurilor lui Goethe care pare a voi să dispute falma lui

Don Juan care a iubit 1003 femei. Intr'adevăr, nici timpul, nici desamăgirile nu reușesc să domolească inima vulcanică a lui Goethe, să potolească dorul său de iubire.

Și astfel, la 72 ani, Goethe cunoaște, la Marienbad pe *Ulrica de Levetzow* care n'avea decât 17 ani. Inima iernatică a poetului se încălzește de chipul primăvăratec al fetei și, un an mai târziu, o cere în căsătorie. Familia fetei găsește însă prea exagerată diferența de vârstă și se opune la această căsătorie.

Până și în ora morții — când mintea lui Goethe începuse să devină confuză — un chip de femeie tulbură încă odată imaginația acestui mare amant. Cei din jurul lui — cari nu puteau vedea imagina ce născocise fantezia sa în amori — l'au auzit murmurând cu vocea stinsă: „Ce minunat cap are femeia aceasta și cât de admirabil se detașază coloritul proaspăt și luminos al fetei, pe fondul scmburu al negrelor bucle!”

Extrem de interesanta carte a d-lui Leopold Stern este cartea unei lungi vieți de iubire, a unei iubiri creatoare, intrucât autorul documentează strânsa legătură dintre amorul — care a fost viața lui Goethe — și grandioasa operă a acestuia, operă isvorată din acea viață de dorinți, speranțe, fericiri, frământări și suferințe care a început la 16 și s'a terminat la 83 de ani!

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
București, str. Sărindar 12
Telefon 306/67

PREȚUL ABONAMENTULUI

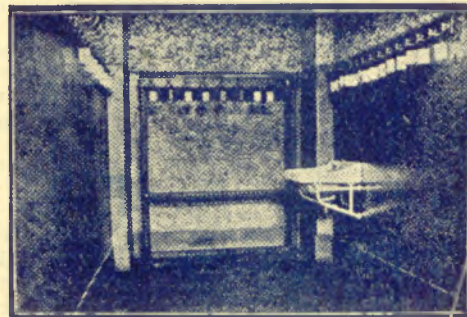
Pe un an	Lei 300
Pe o jumătate an	„ 160
Pe trei luni	„ 85

PENTRU STRĂINĂTATE

Pentru America	„ 800
Pentru Cehoslovacia și Jugoslavia	„ 360

Director redacțional
NIC. CONSTANTIN

FRIZERIA BEER

Calea Moșilor, 53

Mărindu-și localul anunță Onorata clientelă, că este servită fără așteptare, de către un personal perfect specializat în Tunsori, Ondulațiuni, Manicure, etc.

Mottc : „Cumpărarea pianului e chestie de încredere”

Garanția cea mai deplină
o oferă renumele
excellent al firmei

I. TRISKA

existență de 58
ani, cel mai ves-
tit depozit al
branșei

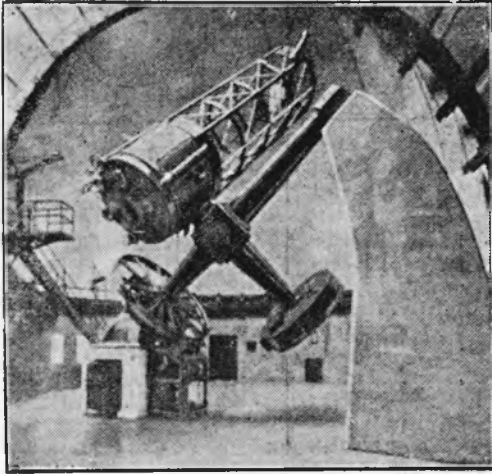
Reprezentan-
tul general al
cunoscutel mărci „Förster”

Gluj, Str. Șaguna 14. Telefon 419

Soarta noastră e scrisă 'n stele?

UN MUSAFIR fantomatic, strălucitor, a apărut acum câteva luni, pe cer, în direcția sudului, pentru ca dupe ce s'a rotit în jurul Soarelui să dispară în aceeași direcțiune, de astă dată însă, cu coada'nainte.

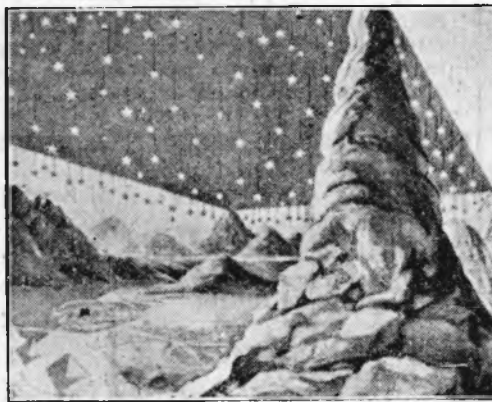
Acum o sută sau două de ani, apariția cometei Skjelerup, — așa se numește

Cel mai mare telescop din lume, este instalat la observatorul din Ohio (America).

strălucitorul nostru musafir celest, — ar fi dat loc la cele mai diferite preziceri, ca ciumă, război, sau moartea unui om însemnat, căci în secolele trecute, apariția unei comete vizibile, era cel mai valabil semn al tuturor nenorocirilor posibile.

Perfecționarea telescopului însă, a distrus această credință dar odată cu aceasta, s'a pus o nouă întrebare oamenilor de știință: Ce se va întâmpla cu pământul și viața lui, dacă va trece prin coada cometei, care după cum se crede, este formată din gaze? S'a recurs la ajutorul spectroscopului, și s'a constatat că într'adevăr, coada cometei este formată dintr'un gaz ucigător. Spre norocul nostru însă, straturile de gaz sunt foarte subțiri, atât de subțiri încât n'au putut fi extrase în laborator, nici cu cele mai puternice pompe de vid; așa că și în această privință, lumea poate fi liniștită.

Cum își inchipuiău egiptenii universul. Cerul noaptea era pentru ei un baldachin, presărat cu stele.

Prin urmare, frica de planete a dispărut. A rămas totuși credința că stelele ne conduc destinul.

Astrologia, — puternica știință a antichității, și evului mediu, — a căzut în dizgrație, odată cu descoperirea și perfecționa-

rea telescopului. Iată însă că de câțeva vreme, astrologia a îmbrăcat o haină modernă și găsește pretutindeni adepți. Laudă astrologia ca pe o știință pozitivă, cu toate că prevederile lor, n'au putut fi controlate niciodată.

Dacă veți întreba pe un astronom, ce părere are despre astrologi, va răspunde printr'un singur cuvânt: „Dispreț!”.

Se știe și s'a stabilit că sistemul nostru planetar, produce fluxul și refluxul straturilor atmosferice pământene. De aci s'a tras concluzia falsă, că stelele ne conduc destinele.

Vechea prejudecată a țăranilor, că secerișul să nu se facă decât pe lună nouă, a dispărut. Cu atât mai mult a stărnit valvă afirmațiunea unui englez, care a găsit prozeiți pentru ideea că... tunsul părului este mai practic în timpul lunii pline, deoarece la lună nouă părul este prea gras! Afirmațiunea și-o baza pe faptul că planțele

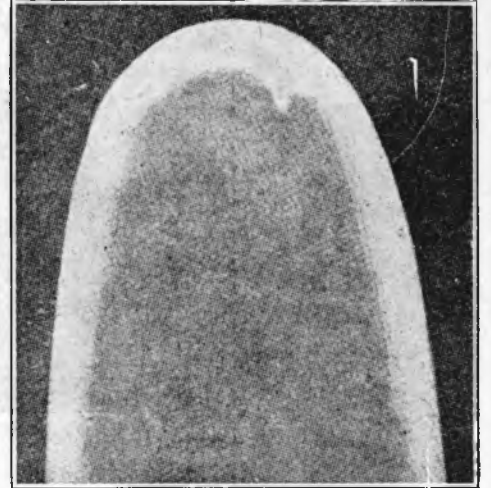
Cometa „HALLEY”, fotografiată la 4 Mai 1910.

cresc mai drepte și mai repede sub luna plină, cu toate că știința a dovedit că intensitatea lumini lunare, este prea slabă, pentru a putea influența asupra creșterii plantelor.

Ideia de bază a astrologilor, este că pot indica tot cursul vieții unui nou născut, după aranjamentul constelațiilor cerești, în momentul nașterii. Aceste previziuni se numesc horoscoape, și au fost lăsate moștenire de vechii astrologi ai Egiptului. Dar a proorocii cuiva cursul vieții, este absolut greșit, de carece planetele și-au schimbat cu mari diferențe locul în Univers, față de celelalte constelațiuni, în atâtea mii de ani. Dovedit este, că planeta Mercur, — a cărei lumină ne ajunge în mai puțin de 15 secunde, — și-a schimbat locul cu cca. 11 grade, după vechiul zodiac, pe când celelalte constelațiuni, au rămas fixe. Prin urmare, a stabili horoscopul fix al unei persoane, după vechile sisteme, este un lucru pe cât de fals, pe atât de migălos. Durează câteva săptămâni și cu câteva mii de lei, se consideră că se poa-

te de prost plătit. Valoarea lui practică însă, este egală cu aceea a planetelor, care se vând cu doi lei bucata, trase din cutiuța de papagalul multicolor sau de soarelul dresat.

Astronomia trebuie să fie recunoscătoare astrologiei. — cu excepția prezicerilor, — de oarece din ea a fost creată, precum chimia modernă, este o creațiune din alchimia evului mediu, când călugării căutau să scoată aur din orice metal. Drumurile lor însă s'au despărțit, atunci când

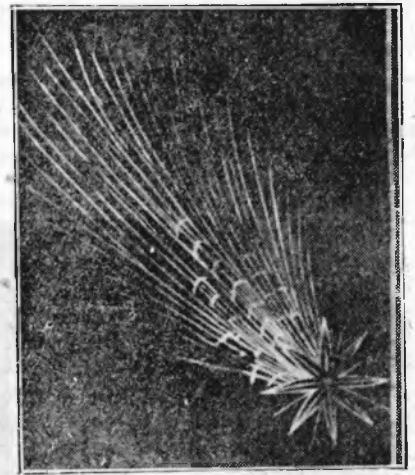
„Miezul” cometei Skjelerup, apărută acum câteva luni.

astrologii persistau în ideea prevederilor citite în stele, pe când astronomia se baza numai pe știință pozitivă.

Din toate aparițiile cerești, cometele au fost totdeauna cele mai înfricoșătoare, și apariția lor pe vremuri, băga spaima în bieții pământeni. Dar astăzi, frica a dispărut de oarece știința pozitivă a îndepărtat toate temerile.

Cea mai mare cometă care s'a putut vedea vreodată și observa și cu ochiul liber, a fost cometa „Halley” care a vizitat sistemul nostru planetar, în anul 1910 și a băgat spaima în omenire, cu presupunerea, că ne va atinge cu majestoasa ei coadă și în consecință ne va distruge. Cu toate că această cometă, n'a fost botezată în secolul al XVII-lea, când a fost observată, s'a putut totuși constata, că apariția ei este periodică în sistemul nostru planetar și aceste apariții, s'au putut urmări până în anul 250 după Cristos.

Nici o cometă observată, nu se poate

Cometa „HALLEY”, după un desen din 684.

mândri cu atâtea titluri de groază imprăștiată, ca această cometă, care a fost precis definită de Halley, în anul 1680.

Cometa Halley, a pecetluit la fiecare apariție, — așa cel puțin se spune, — multe istorii tragice, spre exemplu: în anul 12 a. C. a anunțat moartea împăratului August; în anul 66 după Cristos, distrugerea Ierusalimului de către Titus; în 1066 robirea Angliei de către Normanzi, și pentru multe alte evenimente importante.

În anul 1760, cu puțin înainte de nașterea lui Napoleon, a apărut deasemenea o cometă superbă, care după calculele fă-

In luptă cu focul lichid

IN FOC nu ard substanțele în sine, ci gazele inflamabile care se formează la temperaturi înalte, din majoritatea substanțelor, deasemenea — după cum cei mai mulți vor fi știind — focul nu e posibil

ardă câte un acoperiș și îndată vin pom-pierii. Dacă întâmplător locuința este chiar în casa care arde, atunci există posibilitatea — deoarece nici nu e nevoie să părăsești locuința — să privești dela fereastră, cum se așează furtunurile groase cât brațul și cum elementul dușman focului, prin șuvoaiele sale înăbușe focul. După scurt timp pompele cu motor se pot retrage, și „pagubele apei” sunt adesea mai mari decât acelea pricinuite de foc.

Totus există cazuri când apa poate dăuna mai mult decât prin stricăciunile pe care le face singură. E vorba de periculoasele focuri în care sunt cuprinse de flăcări substanțe lichide. Tancuri de petrol și depozite de benzină, fabricile de lac, ard ca niște făclii uriașe și substanța inflamabilă transformă toată inlinderea într'o mare de flăcări. Dacă s'ar întrebuița în aceste cazuri apa, atunci pagubele ar fi foarte mari. Apa ar împrăștiia substanța inflamabilă sau ar face ca rezervoarele să dea afară și lichidul care plutește pe apă, cuprins de flăcări, ar duce mai departe focul.

Aici cel mai potrivit este să se întrebuițeze cea de a doua posibilitate de a înăbuși focul, adică de a împiedica contactul cu oxigenul, așa cum se face de pildă în cazul focurilor mici, când bunăoară un automobil e cuprins de flăcări, aruncându-se deasupra lui, pături. S'au dovedit foarte bune în această direcție, stingătoare de spumă, adică spuma care stinge. Aceasta este un strat destul de compact de beșici de acid carbonic (bioxid de carbon) care acoperă substanța inflamabilă și împiedică intrarea aerului. Această spumă de stins, nu trebuie să fie împrăștiată în substanța care arde. E destul dacă spuma ajunge în foc și-l acoperă cu un strat. Spuma e mai ușoară decât substanța lichidă care arde, și se întinde la suprafață, stingând astfel focul.

Încercările de a stinge incendiile substanțelor lichide cu spumă, au dat rezultate foarte bune. De obicei spuma de stins, se face în același chip cu o apă gazoasă din acid și leșie de sodă (soluție de carbonat de sodiu), aceasta chiar în momentul întrebuițării, din două vase diferite. Un lucru nou în acest domeniu, este „formamitul” în care spuma de stins se produce printr'o pulbere gazoasă, și nu în aparate de mână, ci și în mare. Pulberea se amestecă cu apă, printr'un ventil, care e așezat în instalația de furtun normală. Prin amestec continuu a pulberii cu apă, se obține la capătul țevii, o spumă groasă vâscoasă, care nu servește numai la acoperirea flăcărilor și astfel la oprirea contactului cu

Hermann Sudermann

Săptămâna trecută, a încetat din viață, marele dramaturg și romancier german, Hermann Sudermann, foarte cunoscut și apreciat în toate cercurile literare și artistice ale omenirii.

Născut la 30 Septembrie 1857 în Matziken, Germania, a avut o activitate prodigioasă, în special în lumea teatrelor. A trăit în majoritatea timpului, la Berlin, unde s'a căsătorit cu scriitoarea Klara Laukner.

Cele mai importante lucrări teatrale ale

sale, tratează în special moravurile moderne și scene din societate.

Lucrările lui dramatice au fost reprezentate în toate limbile europene și parte din ele, au fost jucate și în limba japoneză. Romanele lui — care tratează de obicei conflicte sufletești și situații dramatice din Prusia de Vest, locul lui de origină. — au fost traduse și publicate în toate limbile civilizate.

Dramele și tragediile sale au fost: „Onoarea”, „Sfârșitul Sodomei”, „Patria”, „Schmetterlingsschlacht”, „Glück im Winkel”, „Morituri”, „Sf. Ioan”, „Drei Reihfederer”, „Focul Sf. Ioan”, „Trăiască viața”, „Socrates”, „Corabia Florilor”, „Stane de piatră”, „Der Gute Ruf” și „Visătorii”. Printre alte drame s'a jucat în limba română „Stane de piatră”.

Romane: „Frau Sorge”, „Puntea Pisicii”, „A fost odată”, „Nunta Yolantei”, „Das hohe Lied”, „Povești lituane”, și autobiografia „Din copilăria mea”, traduse în limba română și publicate în diferite biblioteci, reviste și foiletoane.

„Focul Sf. Ioan”, „Marea”, „Puntea Pisicii” și „Sfârșitul Sodomei”, au fost transpuse în film, obținând succese mari.

În viața particulară, a fost un om sobru și a fost premiat, de mai multe academii, pentru pătrunzătoarea redare a stărilor sufletești, ale eroilor dramelor și romanelor sale.

Ingrijiiți-vă

Dinții

la

Proteza Dentară

Dentiștii asociați

Str. Biserica Enel 14

Extracții, plombe, dinți artificiali în toate sistemele. Prețuri moderate. În lesniri de plată. Consultații 8—1 a. m., 2 jumătate 8 p. m. Telefon 338/27

Un incendiu, în regiunea petroliferă din Prahova.

fără oxigenul din aer. Din aceasta rezultă două modalități de a stăpâni focul. În primul rând se poate răci substanța care arde, printr'o abundentă vărsare de apă, în așa fel încât să nu se mai poată forma gazele inflamabile; pe de altă parte, se poate împiedeca contactul cu oxigenul.

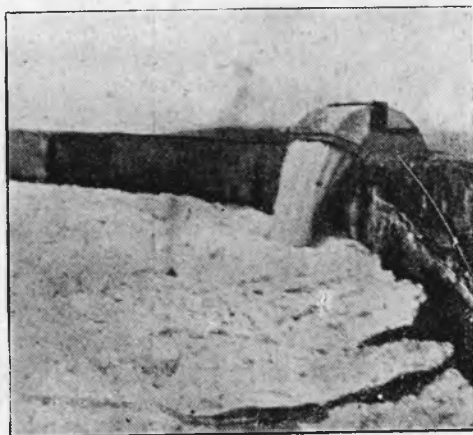
În orașele mari focurile imense, „frumoase” sunt o raritate. Rar se întâmplă să

cute, se va înapoia peste 2000 de ani, în sistemul nostru planetar. Aceasta l'a urmărit în tot timpul ascensiunii și domniei lui, și a dispărut în timpul arderii Moscovei, care i-a pecetluit soarta. O altă cometă strălucea pe cer, atunci când corsi-

Cometa BROSCHE, observată în 1911.

canul, conducea spre Paris, trupele pentru ultima-i domnie de o sută de zile. Ceeace sunt în definitiv cometele, nu se poate preciza și într'un număr viitor, vom publica un studiu foarte interesant de astronomie populară datorit unui distins astronom francez.

Spuma de stins, curge în batalul incendiat.

oxigenul, pentru înăbușirea focului, ci și ca izolator de căldură. Prin aceasta se formează o punte nepericuloasă peste foc.

Spuma de stins prezintă mari avantagii și la stingerea focurilor din locuințe, prin aceea că pagubele de apă — dată fiind cantitatea mică de apă din amestec — sunt mult micșorate. Spuma care se usucă, se poate foarte ușor peria în urmă.

Oameni țaple și ideii

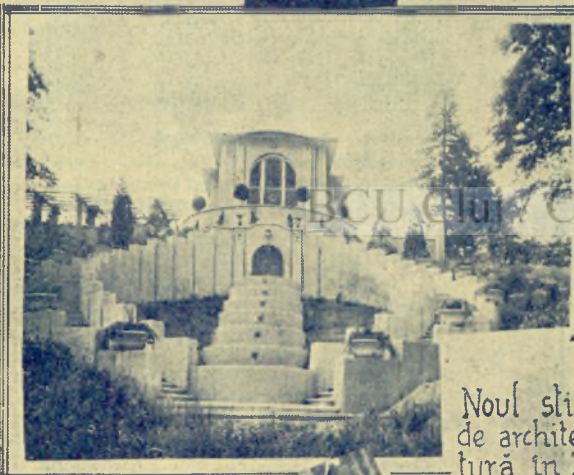
Generalul Booth seful organizației mondiale de ajutor. Armee du Salut este pe moarte.

Dr. Raimond Poincare, inaugurează academia superioară de matematici din Paris.

Cea mai mare familie de muzicanti este aceea a lui I.W. Lawrence cu soția și cei doisprezece copii.

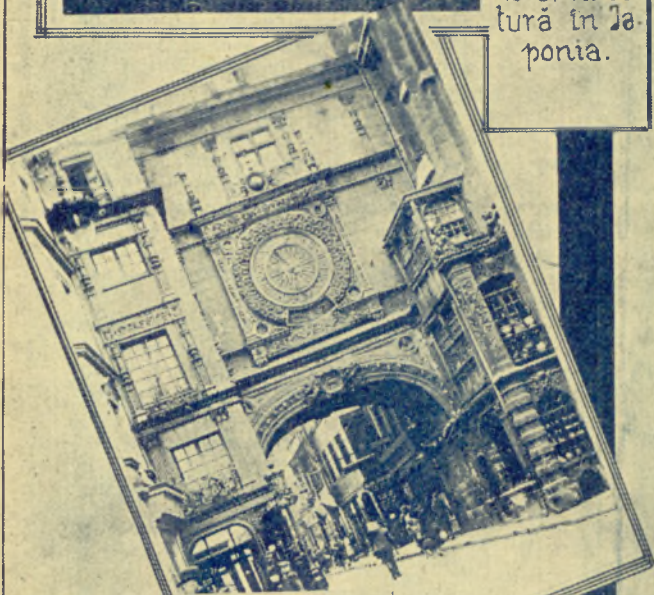
Noul stil de arhitectură în Japonia.

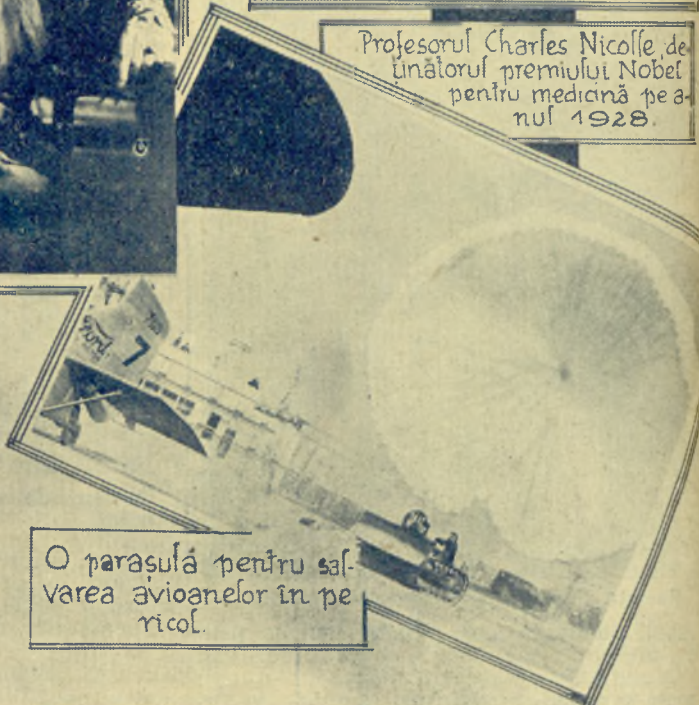
Profesorul Charles Nicolle, deținătorul premiului Nobel pentru medicină pe anul 1928.

D-na Sigrid Undset, deținătoarea premiului Nobel pentru literatură pe anul 1928.

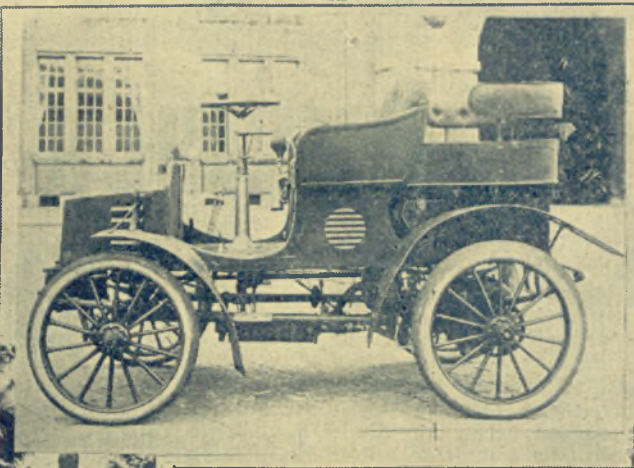

Cel mai vechi ceas mecanic din lume, la Rouen, a fost electricizat.

O parașută pentru salvarea avioanelor în pe ricol.

Curiozități

Primul automobil cu petrol apărut acum 25 ani la Berlin.

Monumentul eroilor neaștri căzuți în război ridicat la Nairobi

Odată cu vremea friguroasă, terasele pariziene au instalat sobele de coaks

Un „star” carin de cinema pozează în fața obiectivului

Inginerul Volkhard își încearcă noul automobil-rachetă.

Jazul „Hyfon” din Londra, dă concerte în bazinul de iarnă dela „Luna Park” din Berlin.

Portretul Lady-zi Compton, de sir Joshua Reynolds, a fost vândut de curând cu 500.000 dolari (80.000.000 lei)

O sticlă uriasă de lapte, la expoziția de obiecte casnice din Londra

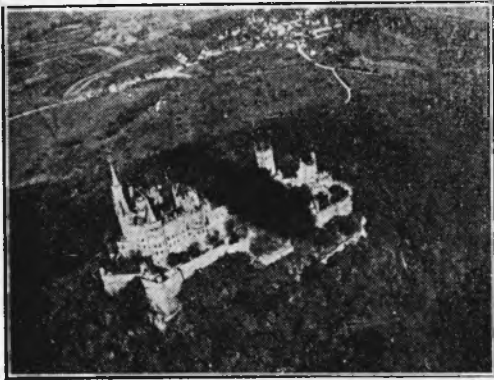
Trei fetițe engleze, au început prepararea puddingului, pentru Crăciun.

CU ZEPPELINUL ÎN AMERICA

D CÂND am părăsit Friedrichshafen, mi se părea un secol, și la un pahar de viță de Rhin, începură să ne revină în minte, amintirile acestei extraordinare călătorii. O aventură aproape de necrezut, ca un tablou pictat de un maestru celebru, în culori imposibile.

Plecarea din Friedrichshafen!! Cum dispărea câmpul verde sub noi și cum îi făceam ultimele semne de adio!!! Și în timp ce ne aruncam privirile asupra pământului patriei, gândul nostru sbura la valurile

Umbră Zeppelinului, pe castelul Hohenzollern.

oceanului, pe care aveam să-l străbatem, suspendați între cer și apă.

Ca și cum am fi vrut să ne luăm adio dela Europa, am străbătut pe rând, Valea Rinului, lanțul Alpilor, Sudul Franței, am trecut Pirineii și coastele spaniole, cu orașele lor pline de lumină și farmec meridional, și am văzut dispărând sub noi Ceuta, Tetuanul și lanțul munților Atlas din Africa. Luna se scufunda în valurile Atlanticului și am petrecut prima noapte pe bordul dirijabilului.

A doua zi dimineață, mi-am regăsit camarazii în salonul roșu auriu, la dejun. Sborul se îndrepta din ce în ce mai mult

spre Sud, de oarece buletinele meteorologice erau foarte defavorabile.

Trecurăm peste Madera, frumoasa insulă, din tropice și sacul nostru de poștă căzu pe țărmul alb, de unde ni se făceau semne.

Apoi veni oceanul!!! L-am trăit și l-am simțit, nu așa cum se simte și se vede depe un vapor, unde distracțiile abundă. Cine l-a văzut ca noi nu-l va mai uita nici odată. Albastru ca cerul, verde ca ochii de smarald ai unei femei fatale, și amenințător ca o moarte sumbră, așa-l vedeam dela o înălțime de 400 de metri, din dormitor, cabina de comandă, sau salon. Toți am devenit meteorologi, și am văzut stelele lucind, norii călătorind sub noi, și am auzit văjăitul uraganului.

Apoi, în mijlocul oceanului, am intrat în cea mai grozavă furtună. Venia cu o iuțeală îngrozitoare, și avea un ce, care nu se poate descrie. Când dr. Eckener, văzu la orizont fășia de ceață albă, figura lui deveni cât se poate de serioasă. Se pare că acest om posedă al șaselea simț dacă poate prevedea până și schimbarea vânturilor.

Totuși, întâlnirea cu puternicul uragan, nu putu fi evitată și ne prinse în aripile lui nimicitoare. Eram la cafeaua de dimineață, când un pumn uriaș, prăbuși gigantul din înălțime, spre valuri.

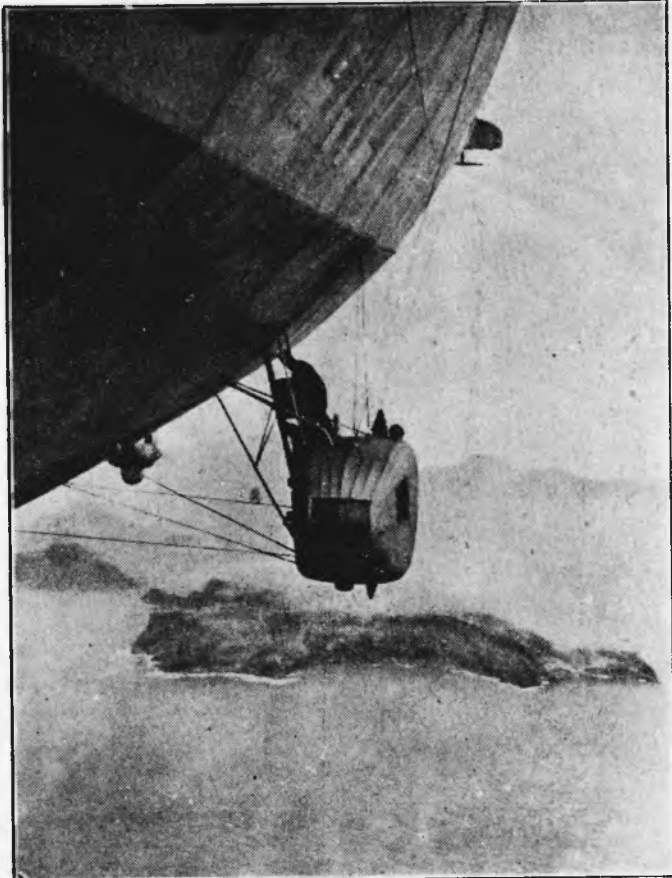
Serviciile de cafea, aparatele nefixate și oamenii se răsturnară. Vedeam marea rezezindu-și valurile spre noi când cârmaciul, cu o sforțare supraomenească, ridică din nou balonul în sus. Aveam o înălțime de 15 grade. „Graf Zeppelin” lucra cu toate motoarele și numai grație construcției lui solide, a putut rezista la presiunea curenților. Dar cabina de comandă, primul raportul: „Cârma de stabilizare dispărută”. Apoi reveni: „Cârma de stabilizare ruptă”.

Aci începe o operă eroică. Knud Eckener, Ladewig, Samt și Marx, se urcară la cârma de stabilizare. Iuțeala a fost redusă și suspendați între cer și apă, începură să lege cu sfori și cu frânghii, sdrențele pânzei de

Stânga: Zeppelinul, în plin sbor, peste insula Madera.

Dreapta sus: Dr. ECKENER și LADY DRUMMOND, pozează în apropierea coastelor americane.

Dreapta jos: Zeppelinul, întâlnește un cargoboot, în mijlocul oceanului.

la cârmă. În timpul când lucrau, au început să curgă torente de ploaie. Se părea că norii s'au prăbușit, și deschis asupra noastră.

Sub presiunea torentului de ploaie, dirijabilul se prăbușia din ce în ce spre valuri. Numai o mărire de viteză ne putea salva. Fleming era la comandă. Privind la Eckener, îl întrebă: „Motoarele R?”

Eckener știa că singurul lui fiu era sus, la extremitatea cea mai îndepărtată, fără nici o posibilitate de susținere, lucrând la repararea cârmei, în bătaia aspră a vântului. Totuși, dădu personal comanda, înainte ca Fleming să fi putut termina.

— „Dați drumul motoarelor!!!” Vasul porni imediat cu putere. Sdrențele cârmei loveau în bieții eroi, ca niște ciocane, dar dirijabilul mergea din ce în ce mai iute, și în curând stabilisem o viteză de 100 km. pe oră. Aceasta a fost drama. Dar dacă cineva i-ar pomeni d-rului Eckener, de aceasta, cred că s'ar supăra. El nu iubește vorbele ci faptele concrete. În lupta dintre sentimentul de părinte și acel al datoriei, a triumfat cel din urmă, deoarece prin pornirea vertiginoasă a aparatului, Knud Eckener, — ca și însoțitorii săi, — puteau fi aruncați în mare, de puterea curenților produs și pierduți pentru totdeauna.

În acest moment, eram la o distanță de 2000 mile marine, de țărm, prin urmare la mijlocul oceanului. Ruptura la cârmă, era astupată provizoriu, după posibilitate. Și în noaptea următoare, eroicii tineri, se urcară din nou la cârmă, unde întăriră reparația făcută de cu ziuă.

Nu ne-am mai putut lua niciodată viteza pe care contasem. Cu toate acestea ne-am luat la întrecere cu un curent din Nord-Vest, ai cărui afluenți, se îndreptau puternic spre Sud. Cursa a fost câștigată de dirijabil, așa de avariata cum era. Sădem alături de dr. Eckener, pe banca din cabina de comandă. Câteva ore nu scosese nici un cuvânt. Deodată întoarse fața spre mine și zâmbind, îmi spuse:

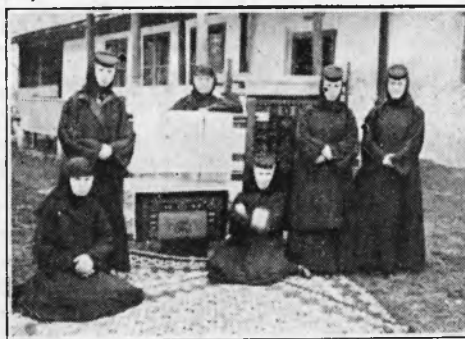
Hărnicia din stupul albinelor, în mănăstirile de maici

Dacă în Occidentul catolic mănăstirile au fost adesea oficine politice, mai apoi — în timpul evului mediu — școale de război, pentru călugării militari, iar în

Primele noastre tiparnițe s'au înființat în mănăstiri, iar podoabe cum știu lucra maicile, sunt neprețuite. În mănăstirile germane, ordinele călugărești, formează surori de caritate, maici care îngrijesc de bolnavi.

Fotografiile pe care le reproducem, înfățișează activitatea din mănăstirea de călugărițe Paserea.

În această mănăstire, nu numai maicile singure lucrează, dar sunt și eleve laice, care în adăpostul bolților mari, sau afară în tindă, împletesc fire și scot lucruri minunate din răsboaie și degetele măestrelor.

CANDIDAȚII GAZETARI

D. IONEL ȚĂRANU

redactor la „Adevărul” și „Diminețea” și colaborator al revistei noastre, candidează la Dorohoi, pe lista național-țărănistă la alegerile pentru Cameră

timpurile recente, instituții culturale și de educație, la noi din toate vremurile, mănăstirile au însemnat adăposturi pentru munca de cărturar și pentru industria casnică.

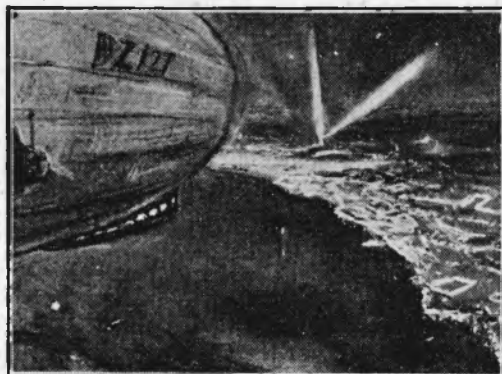
La noi maicile țin la război, borangic cu mii și mii de înfloriri, țes scoarțe și covoare și au școale de sericicultură.

— „Am biruit!”
În acel moment, bău primul pahar de vin în timpul călătoriei. Și într'adevăr peste jumătate oră, soarele strălucea pe cer, și șuram în liniște spre insulele Bermude. Dar se părea că dirijabilul trebuie să fie cupus la o mare probă. După insulele Bermude, ne loviră noui curenți puternici de vânt, și cum Eckener nu voia să ajungă până în Florida, apucă taurul de coarne, când curentul, cu cea mai mare viteză pe

Prestigiul nu joacă aici nici un rol. Vreau siguranța și adevărul.”

Când observăm în depărtare coasta americană, ca niște nori îndepărtați, am avut sentimentul că am trecut printr'o greznică aventură. Când sburam deacum peste câmpia verde, și voiram să felicităm pe dr. Eckener, comandantul nostru, acesta, refuză cu modestie și intră în cabina sa, ca să se odihnească. Noi personal, eram capabili să ne pretăim la cele mai mari prostii. Fondarăm „Clubul Sburătorilor cu Zeppelinul în America”, și-l proclamăram pe comandant președinte de onoare.

Era noapte. Băurăm ultima sticlă de șampanie, aflată pe bord, și vedeam luminile orașelor, ca incendii uriașe sub noi.

LAKEHURST semnalizează.

Uriașe raze luminoase ne indicară apropierea de Lakehurst, unde aterisăram în cele mai bune condițiuni și ni se făcu o primire triumfală, de populația care ne aștepta de 48 de ore acolo, dormind prin mașini, hangare și sub cerul liber.

Veni apoi marele cortegiu, de festivități, ce s'a organizat în cinstea noastră la New-York și Washington, unde furăm primiți de președintele Coolidge și soția sa.

A fost un triumf și mândria noastră nu avea limită. Toți pasagerii ca și oamenii din echipagiul, și singura pasageră, Lady Drummond au dat o probă de cel mai desăvârșit curagiu.

Un triumf al tehnicei moderne, care indică o nouă modalitate de călătorie, peste ocean.

(Din germană de LIVIU MIRON)

Pasagerii privesc peisajele, prin ferestrele gondolei.

care ne-o îngăduia avaria vasului. Străbăturăm vijelia cu greutate, dar a doua zi înaintea prânzului, și această dificultate era trecută.

Ne apropiam de coasta americană.

Un lucru rămâne stabil: Zeppelinul s'ar putea menține și ar fi scăpat de furtuni, dacă ar fi fugit din fața lor și le-ar fi înconjurat. Atunci însă călătoria ar fi durat prea mult și nu aceasta a fost intenția organizatorilor raidului. Pe de altă parte, au vrut să demonstreze soliditatea construcției aparatului, ceea ce a reușit pe deplin.

Noi, pasagerii, nu ne-am pierdut nici un moment increderea, chiar și când Eckener ceru ajutorul torpiloarelor americane, — lucru la care orice căpitan de vas putea să renunțe, fiind în situația noastră. — Știam că suntem în mână sigură. În ora de pericol, dr. Eckener nu spuse:

— „Răspunderea este a mea. Chiar dacă pericolul nu este atât de mare, vreau ca pasagerii mei să se aflu în toată siguranța.”

HIGIENA DENTARĂ CLINICĂ ULTRA-MODERNĂ BUL. ELISABETA, 17 Etajul I (CASA RADIVON)

Telefon: 302/35

Plombe

Extracțiuni fără durere

Denturi în aur, platină, cauciuc

Diagnostic precis prin Radiografie

Deschis toată ziua

INLESNIRI DE PLATA

PAGINA SPORTIVĂ

Un campion mondial

Izzy Schwarz!

UN PICIU, care cântărește, după dispoziție, între 49 kgr. 500 și 49 kgr. 800, greutatea care îl califică practicant al noii arte, în limitele categoriei muscă. Un

VEDETELE PUGILISMULUI MONDIAL
Primo Carnera. 125 kgr... și Izzy Schwarz
49 kgr. 600.

fulg deci, însă un fulg, pe care nu este capabil să-l doboare nici duritatea unui punch sdrobitor. Un piciu, un fulg care este nici mai puțin — dar nici mai mult decât campion mondial al clasei sale sau ceea ce a fost Gene Tunney, Jack Dempsey, Georges Carpentier și compania, în categoriile respective. Eroul nostru, înalt cât o schioapă, este însă născut, în... 1902, la 23 Octombrie, pășind actualmente spre a 27-a primăvară a minusculei sale existențe.

Este american din naștere, adică internațional ca sânge, ceea ce nu ne miră, când vom afla că descinde dintr-o bigotă familie de israeliți. E rupt din aceeași bucată cu **Benny Leonard, Sid Terris, Kid Kaplan, Harry Greb** — alias Berg —, **Sammy Mandell, Ted Sandwina**, și, dacă vreți o mlădiță din neamul unor **Marcel Schoenfeld** sau **Moti Spekow**.

Intâlnindu-l prin furnicarul de oameni al vreunei metropole, îl puteți lesne confunda cu vreun umil funcționar, tip specific al unei rase care nu-și desminte inteligența. Pe ring, sub adevărata-i ipostază, situația este complet diferențiată: ra-

pid nervos în mișcări, dar ager la minte; variat, subtil în urmărirea pradei și în aplicarea sumedeniei nenumărate, obsedante, distrugătoare de lovituri precise; un joc artistic de picioare, apanagiul negrilor, părinții exoticului black-bottom; dar mai ales, posesorul unei tactici rafinate, studiată cu o logică supraomenească, matematică făcând să dispere pe cel mai puternic adversar. Matchul său opune arta — îmbinată cu știința — ori căror mijloace ale celor cari îndrăznesc să-l înfrunte.

A văzut lumina zilei, în mohorâtul ghetto din New-York, unde strămoșii și urmașii săi ispășesc și vor ispăși păcatul etern, departe de pământul făgăduinței. A crescut și cunoscut grijile vieții împreună cu ceilalți membrii rămași ai familiei: un frate și o surioară. Este destinat carierei de scrib neînsemnat, într'un birou fără viitor. La finele anului 1917 intră în armată, în care își petrece cinci ani din viață până în 1922.

Aci practică natația, se dedă deliciilor foot-ball-ului și, pentru a fi în notă, joacă și rugby. Se inițiază deasemeni în secretele pugilismului, ale cărui mreje îl atrag definitiv la vârsta de 20 ani, când devine profesionist.

Părăsește uniforma după ce a cucerit

Izzy Schwarz

mândrele fireturi de caporal. Toată lumea dealtfel îl cunoaște azi sub acest atribut: Caporalul Izzy Schwarz. **D. Schwarz**, nu vă va aminti decât de un pașnic comerciant care-și vede în tihnă de negoțul său. **Caporalul Schwarz** este însă azi un năme pronunțat cu respect în toată lumea sportivă adorat la Paris unde se prepară pentru 1 Decembrie contra lui Emile Pladner și purtat pe brațe de admiratorii săi din metropola lumii.

Să adăugăm că „Izzy” este fericitul soț al unei încântătoare „Madame Schwarz” și tatăl unei micuțe odrasle — părinții nu-și doresc altă bucurie. El este foarte serios, și nu are în grijă decât binele dragei lui familii. Este cel mai moderat pugilist: nu are altă distracție decât căminu-i conjugal.

Un sportsman învechit...

...Un adevărat campion, opinăm noi.

a. v.

„Sunt fruntașul Ilie Nicolae”

... reg. 1 grăniceri, compania 44 este starea civilă a excelentului atlet, profesionar al grupării universitare din Capriana. Un individ de o simplitate caracteristică săteanului român, simplitate căreia poate asul de azi datorește seria nenumăratelor sale victorii și însușirea titlului național la

ILIE NICOLAE, fruntașul glorios

cross-country în cadrul reuniunii de minică.

În excelența școală a armatei, al căruia rost real capătă o nouă confirmare de a avut cel mai fericit prilej să se realizeze. Este un copil fidel al naturii: și-a petrecut primii ani între școala primară, clasa școlară, moșească și coarnele plugului. În toată viața sa, unei joife bălane a scrutat adesea orizontul cu privirea-i ageră. În mijlocul acestor lucruri dragi nu a fost totuși înclinat să rupă zăgazul tradiției, și să se lase flacăra ce sălășluiește în trupu-i scârțâitor.

Sortii l-au destinat armei grănicerilor și mandate de generalul Broșteanu, asupritorilor căruia este inuțil a insista. O încredințată fatalitate îl îndreaptă spre regimentul 1, unde, în curând, grație prețiosului ajutor al d.știnșilor sportmen cap. Teclu și Sima, după numai 6 luni, Ilie se prezintă la startul concursurilor publice. Arma are ne a dat pe **Ogrinjea, Elinischi, Marciuș, Babara, Isbășescu** și pe alții, vede în curând înălțându-se înca unul din bravii și ostășii. În toamna trecută fruntașul nostru își adjudecă două probe, dispunând pe

ALPHONSO BROWN, arămiul campion mondial de box al categoriei cocoș.

Echipele grecești prezentate pe stadionul din Salonic.

Curiozități sportive

SPORTUL LA BIROU

UNUL din colaboratorii noștri, a trecut deunăzi pe o stradă, când printr-o fereastră deschisă a primului etaj al unei case de comerț, căzu o mică bilă albă, care-i turti mândra formă a pălăriei.

O minge de ping-pong!... Amuzat, — și pe bună dreptate, — el se grăbi a sui treptele pentru a înapoia mingea jucătorilor. Nu mică și puțin plăcută îi fu surprinderea când remarcă în odaie un birou transformat ocazional în masă de ping-pong, iar în jurul acesteia, o sumedenie de funcționari de ambe sexe.

Serviciul fusese întrerupt cu câteva minute înainte. Pasionații jucători, găsiseră că după lucrul oșitor, este mult mai indicat a-și petrece în acest mod timpul, decât de a face apel la deliciale alcoolului cârciumii din apropiere.

Nu ar fi oare interesant, să organizăm, de pildă Duminică, un turneu în sala redacției noastre, la care să invităm prietenii — cititori ai „Realității Ilustrate“?

DUPĂ CATASTROFA

VASUL naufragiat „Vestris“, de care s'a ocupat unul din colegii noștri, în numărul trecut poseda o echipă de foot-ball recrutată din membrii echipagiului. Nici unul din socceri, nu a putut fi salvat, excepționd pe interul dreapta, care suferind o fractură în decursul ultimului match de foot-ball, susținut de personalul lui „Vestris“, se afla în momentul naufragiului, pe continent, internat în spital. Iată un accident pe care singurul supraviețuitor îl binecuvântează!...

SPECIALIȘTII

INTRUN ziar cinematografic străin un critic face următoarele aprecieri asupra lui Georges Carpentier, care deține rolul principal în „Symphonie patetique“, rulat și la noi, săptămâna trecută.

„...Distribuția cuprinde și pe Georges Carpentier, care, pare-se a jucat un rol celebru în box.

Este foarte probabil că onoratul confrate, — deși francez — nu a auzit nici odată vorbindu-se de Carpentier. Ar fi credem, singurul compatriot care nu cunoaște pe „Georges“.

JAPONEZII CRESC

STUDIILE asupra taliei diferitelor națiuni, continuă. Aflăm în ultimul timp, că talia niponilor a început să se mărească, mărime datorită entuziasmului Japoniei pentru sport.

Echipele din țara crisantemelor, care au participat la Olimpiada dela Amsterdam, au fost mult mai răsărite decât concurenții din 1920 sau 1924. În medie, creșterea este de circa doi centimetri și jumătate.

JOHN WEISMUELLER PE ECRAN

DUPĂ inotătorii Duke Kahanamoku, Trudy Ederle, iată-l și pe Johnny Weismueller sedus de lumea ficțiunii. Se spune în Statele Unite, că-a semnat un contract foarte favorabil cu o casă de filme.

Dar, lucru curios. În timp ce sprinterul Charlie Paddock, soțul delicioasei Bébé

Daniels, este considerat amator, și în timp ce francezul Raoul Paoli, cunoscut din „Quo Vadis“, actualmente stabilit la Hollywood, este admis să concureze la Amsterdam, faimosul inotător este amenințat cu decararea ca profesionist.

Curioasă interpretare a regulamentului amatorilor: pentru unii mămă, pentru alții ciumă.

G. CARPENTIER. După interviewul apărut în „Realitatea Ilustrată“, fostul campion mondial a trimis redactorului nostru această fotografie.

...Și arbitrii fac sport!

Sportul... cu biberonul

Un june gentleman, în vârstă de 2 ani, practică la perfecție natația,.... dar nu abandonează dragu-i biberon.

ari de Sârbu și Petrescu, doi temuți ad-
esari.
Nefind în cele mai perfecte condițiuni de
mă se clasează în Octombrie, în cam-
onatul național, al doilea pe 10.000 m.
precedat de Sârbu) și al treilea pe 5000
după Paveliuc și Sârbu).
In scurt timp deține întâietatea în cross-ul
deschidere, atinge potoul în câștigător.
cum o săptămână, în cross-ul regional.
entru a distanța în cel național pe maru
adversari cu peste 300 m. Să notăm

Sârbu, al doilea în cross-ul regional.
a învins pe Sârbu, Păun și Wild.
După mai puțin de doi ani de modastă
trieră suntem îndrituiți a conchide, că
na lui Ilie se va perfecționa încă. Bravul
din Râncăciov (Muscel) va mai pro-
re multe surprize.
mențiune specială se cuvine și d-lui
povici, conducătorul secțiunii de atletism
Sporului Studentesc“, în care activează
ampionul Nicolae Ilie.

Abila artă... practică de strămoșii lui
nney și Brown.

lază a aprigului match de rugby St. Român—Sp. Studen-

Misterul vilei Mediei

ANCHETA LA LOCUL CRIMEI

(3) (Urmare)

— „Un alt fost prieten al dansatoarei „La Belle Lisette”, murmură domnul Dufresne, de îndată ce vestea a fost primită la cartierul general al poliției. „Chiar după moartea ei, se pare că spiritul activează încă. Sunt extrem de uimit”.

Și chiar în aceeași clipă, ușa se deschise și Rousseau își făcu apariția. Salutându-și șeful se apropie de mine:

— „Domnul Bertillon dorește să veniți de îndată. Plecăm la St. Cloud”.

Dufresne dădu din cap aprobativ.

— „De sigur”, zise dânsul, „baronul era un bun prieten al domnului Bertillon. Sunt mulțumit că dânsul personal se duce să facă ancheta. Vă rog să-mi raportați îndată ce vă veți înapoia”.

Les Peupliers. conacul dela țară a mortului, era o clădire veche cenușie, ce se înalța în mijlocul unui parc vast. O parte din acest parc, avea amenajate grajdurile și câmpuri pentru antrenament.

La sosirea noastră, un servitor ne-a condus imediat spre baroneasă. Dânsa a telefonat d-lui Bertillon rugându-l ca să vie personal să facă investigațiile. Baroneasa era o femeie înaltă, brunetă, cu o expresie oarecum agresivă; o femeie curioasă, avea ceva care-i dădea un aer vulgar și nesincer. Am rămas surprins cu adevărat când mi s'a spus că e o americană, căci puteam să jur că e din sudul Franței.

Povestirea ei asupra nenorocitei întâmplări a fost foarte simplă: Un jockey care s'a dus spre boxa calului Mariposa, a rămas îngrozit când și-a zărit stăpânul lungit, cu fața la pământ, tocmai la spatele calului. Îndată și-a dat seama că baronul e mort și deaceia n'a mișcat de fel corpul nefericitului, dar a dus calul într'altă parte a grajdului, ca să preîntâmpine eventuale lovituri cu copita, asupra cadavrului.

— „Am lipsit de câteva zile”, tremină baroneasa, „și când m'am înapoiașt astăzi de dimineață, am fost lovită de teribilă știre. Sunt convinsă că nu este vorba de un accident. Sotul meu, originar din Ungaria, a fost crescut de mic printre cai — credeți deci că ar fi cu puțință ca un astfel de om să fie omorât de catui său favorit? Nu, nu, simt că o crimă brutală a fost comisă?”

— „Nu s'a făcut nici o mișcare, doamnă?” întrebă d. Bertillon.

— „Nimic, domnule. Bineînțeles că jandarmii au fost chemați imediat; când i-am anunțat însă că veniți dumneavoastră ei s'au mărginit să facă de strajă împrejurul casei și al grajdurilor. Știam că veți avea bunăvoința să veniți bazând pe prietenia ce o purtați față de sârmanul meu sot”.

— „Desigur, doamnă. Și acum, cu îngăduirea dvs., să mergem spre grajduri”.

Am traversat o alee și am zărit un jandarm, stând smîrnă în fața ușii uneia dintre boxe. Înăuntru, se afla cadavrul. Evident că baronul a fost omorât în timpul serii trecute, pentru că era îmbrăcat într'o jachetă pentru dîne. Lângă mâna dreaptă întinsă, se găsea o țigaretă pe jumătate fumată.

Rousseau și cu mine examinăm cu atenție locul, în vreme ce marele criminalist, examina cadavrul. Rana care sângerase mult, părea că-l neliniștește. O bună bucată de vreme, a rămas îngândurat, cu privirea fixată asupra figurii mortului. În sfârșit mi se adresă:

— „Aranjează-ți aparatul și ia mai multe fotografii, dela ușă și din interior. Apoi, vino după mine afară.”

Nici nu terminasem bine, când d. Bertil-

lon mă strigă enervat. L-am găsit examinând calul de curse, care ocupase boxa în care zăcea cadavrul baronului.

— „Vino aci”, mi se adresă șeful, „ești aproape de aceeași înălțime cu sârmanul meu prieten. Ași vrea să văd în ce loc te-ar lovi copita iepei, în cazul când ar arunca cu piciorul.”

În vreme ce doi oameni țineau calul, la o oarecare distanță de mine, am încercat în zadar ca s'o facem să arunce cu picioarele. Anima ul dădea dovadă că e destul de temperat și d. Bertillon stătu din nou îngândurat, vreme de mai multe minute, fixând iapa. Bruscu, se lovi cu mana pe trunte și strigă:

— „Am găsit! Am știut dela început că e ceva curios cu această rană. E vorba de o crimă, destul de limpede. Ce bandiți inteligenți! Dar slavă Domnului; că așa cum se întâmplă de obicei, n'au fost indeajuns de ingenioși”.

— „Crimă? întrebă Rousseau, dar cum, desigur că a fost omorât de cal?”

— „Vino la grajd, și-ți voi explica”.

„Kiki”, câinele care a pus poliția pe urmele criminalilor.

Când ne-am găsit singuri în boxă, d. Bertillon se așeză jos și ne arătă semnele deslușite ale copitelor, cu care erau marcate fața și gâtul nefericitului baron.

— „Examinați, rogu-vă, aceste semne și spuneți-mi ce vedeți neobișnuit.”

Am deschis ochii mari, dar n'am putut totuși să înțelegem ceace vroia să spună șeful nostru.

— „Cum, nu observați? Nu, desigur, pentru că la început nici eu n'am putut să-mi dau seama. Și cu toate acestea, amândoi sunteți buni călăreți. Spuneți-mi, cum lovește un cal. Vreau să întreb, care parte a copitei va lovi mai tare și mai întău?”

— „Natural că partea rotundă”.

— „Chiar așa? Și, un cal lovește în sus sau în jos?”

— „În sus, desigur.”

— „Ei bine, priviți atunci aceste rănă și învățați-vă să utilizați, la nevoie, ochii dv. Vedeți — partea rotundă a copitei a pătruns adânc în craniu, dar e în sensul greșit. Rana a fost făcută cu o lovitură dată de sus și nu de o aruncătură de jos. Pe lângă aceasta, nici un cal, exceptând vreunul sălbatic, nu poate lovi la o așa înălțime.

Și ceva mai mult, observați mărimea semnelor. Copita care le-a făcut, trebuia să fie a unui cal mare, de tracțiune. Ați văzut cred cât de delicate, ușoare și frumoase

sunt copitele calului de curse. Jockeyul mi-a spus că potcoavele cântăresc abia vreo 600 de grame, pe când potcoavele calului de tracțiune cântăresc aproape două kilograme. Hotărît — iapa n'a făcut aceste rănă.”

CUM SE CERCETEAZĂ ȘI SE DESVALUE MISTERUL UNEI CRIME

— „Admirabil!” exclamă Rousseau. „Asta-i o treabă înțeleaptă, șefule. Dar atunci, cine oare a ucis pe acest om?”

Domnul Bertillon surâse c'un aer indulgent, vădit măgulit de această laudă.

— „Întrebuințez ochii mei dar asta nu înseamnă că pot fi ghicitor. Sunt totuș convins, că sârmanul meu prieten a fost asasinat; rămâne însă să descoperim cum și de către cine. Pentru acestea vom avea încă de lucru. Să examinăm și să fotografiem cu toată băgarea de seamă, terenul. Apoi, vom merge să cercetăm și casa. Teamă mi-e că țigareta nu va evidenția amprente digitale. Fără îndoială că muclele ăsta de țigare, a fost plasat aci numai ca un truc. Rousseau, telefonează doctorului Arnauld și roagă-l să vie imediat, ca să examineze cadavrul. Spune jandarmilor că nu permită nimănui să intre aci”.

Afară, terenul era pavat cu pietre cubice și asta nu ne-a fost de nici un folos. Dar tocmai când era să plecăm, șeful nostru ne indică o pată — tocmai la extremitatea aleei. O examinare rapidă ne-a convins că e vorba de sânge.

— „Aici e locul unde a fost asasinat și de unde în urmă a fost cărat în grajd. Au fost desigur mai mulți făptași, pentru că bietul meu prieten avea o forță apreciabilă și nu era tocmai atât de ușor la cântar.”

Când am intrat în casă, baroneasa stătea în așteptarea noastră. Privind-o drept în ochi, d. Bertillon îi vorbi liniștit:

— „Ați avut dreptate, doamnă — sârmanul Zeidler a fost asasinat.” Baroneasa păli, pe când Bertillon continuă:

— „Unde ținea baronul minunatele bijuterii pe care le poseda?”

— „Într'un safe, în biroul lui. Numai dânsul cunoștea combinația secretă pentru deschiderea casei iar cheia unei alte uși de oțel, o ținea în permanență la dânsul. Caseta e construită de fabrica Milde, după comanda răposatului. Era foarte mândru de a poseda o asemenea casetă despre care spunea că pariază cu oricine, că nu va putea fi deschisă.”

(Va urma)

Scoala
de
Electro-Mecanică
București
Bd Mărășești nr 44

Scopul școlii este de a forma
Conducători-Desenatori tehnici pentru
serviciile Statului (C.F.R.etc.) și industrie
Ca elevi sunt admisi numai ab-
solvenții gimnaziului sau cei cu stu-
dii echivalente: Arte și meserii, In-
dustriale, etc.

Cursurile școlii sunt predare
prin corespondență, astfel că elevii
pot urma școala fără părăsirea
ocupărilor.

Condițiunile de admitere și progra-
mul de studii se trimit gratuit la cerere.

Lucruri mici despre OAMENI MARI

Charlie Chaplin...

...s'a întâlnit într-o zi cu Harold Lloyd. Unde se duc doi artiști de cinematograful, când n'au nimic de făcut? La cinema. Și fatalitatea a făcut ca să vadă un film nou, în care rolul principal, era deținut de Harold Lloyd.

„Lui”, aștepta cu nerăbdare, verdictul marului său coleg. Pe când întreaga sală, se tăvălea de răs, Chariot era mai serios decât

Sir Austen Chamberlain, la sesiunea Ligii Națiunilor.

Dela cinematograful, pleacă la plimbare, pe bulevardul Santa Monica. Charlot vorbește de toate, numai de filmul lui Lloyd, nu. În fine, trecând din nou prin fața cinematografului unde zeci de placarde reprezentau figura lui „Lui”, zăriră pe director lângă intrare, iar Chaplin îl întrebă:

— „Bine domnule, dar comedii nu proiectați în localul dvs?” „L.....” Și se spune, că Lloyd nu l-a rupt cu bătaia pe Charlot....

Douglas Fairbanks...

.....a făcut prinsoare cu camaradul lui, Buster Keaton, vestitul Malec, omul care nu râde niciodată, — fapt care i-a făcut faima mondială, — că-l va face să zâmbească

să, dacă nu să râdă. Pariul: o cutie cu cele mai fine Havane.

Ii povestii istoria hipopotamului și a mașinei de cusut..... Bustie sta liniștit. Ii citi

versuri de Ion Pribeagu.... același rezultat. Făcu tumbă caraghioasă și umblă pe mâini... Buster Keaton făcea o mutră, de parcă făcea un discurs funebru. Jonglă cu trei bucăți de cozonac, în timp ce-și freca dantura cu perișta și scutura o tamburină..... Zadarnic. Malec părea mai aproape de plâns, decât de veselie.

Atunci Doug intră în casă și se înapoiește cu o cutie de Havane. Malec aprinse una, trase câteva fumuri, dar când simți un miros pestilențial, umplându-i nădri, se porni pe un hohot imens de răs. Tigările erau îmbibate cu o soluție de.... hydrogen sulfurat.

Așa că Douglas se alăse cu pariul câștigat și cu faima de a fi primul, care l-a făcut pe Malec să râdă.

Fritz Lang...

.....era adâncit în calculele costului „Spi-oanei” — și blestema în gând fatalitatea, care i-a dat de soție o scriitoare celebră, căreia trebuie să-i filmeze toate mofturile ima-

ginației, — când secretarul lui, introduce pe un tânăr, — purtând toate semnalmentele poporului ales, — care cerea cu insistență, să vorbească neapărat, cu marele regisor și... traficant de celebrități.

Amabil, ca totdeauna când vrea să scape de un nepoftit, Lang îl întrebă cu tonul cel mai ceremonios:

— „Cu ce vă pot servi?”

— „Cu angajament pentru rolul principal în viitorul dvs. film.”

— „Regret, domnule meu, dar pe lângă talent dovedit, nu pot angaja decât persoane cu nume foarte cunoscute.”

— „Dacă este vorba numai de nume foarte cunoscut, pe mine mă veți angaja la sigur.”

— „Dar cum te numești d-ta?”

— „Abramovici.....”

Emil Jannings...

....., gigantul german, cum îl numesc cinematografiștii americani, se plimba supărat prin parcu vilei sale din Hollywood, — unde filmează acum, — când fu acostat de un individ mărunțel, uscat ca o scobitoare, cu pantaloni cadrilați, pelerină „biedermeier”, pălărie pleoștită și o lavalieră multicoloră, legată ca aripele unui liliac uriaș. Individul era un scenarist german, care bătea de trei ani trotoarele cetății filmului, fără să înregistreze cel mai mic angajament.

— „Maestre, am o propunere monstră!! Să știi că dăm lovitură!”

— „Dece este vorba? Dar mai repede!”

— „Uite ce este: Mergem împreună la o cofetărie, luăm câte o înghețată și într-o oră scriem un scenariu, cum n'a mai pomenit Hollywood-ul.”

— „Ești nebun, probabil! Eu sunt artist și'n viața mea, nu m'am împăcat cu scrisul. Prin urmare, cum o să scriu?”

— „Nu-i nimică; de scris, scriu eu.”

— „Dar n'am nici o inspirație!”

— „Las'că am eu.”

— „Și scenele, cine le face?”

— „Tot eu, desigur.”

— „Cine indică acțiunea?”

— „Treaba mea.”

— „Și titlul?”

— „Tot eu!”

— „Atunci, eu ce rol o să am în toată afacerea asta?” întrebă uriașul infuriat de insistența necunoscutului.

— „D-ta?? Să pîdești înghețatele.....”

Ernst Lubitsch...

..... celebrul regisor american, de origine germană, se odihnea pe un fotoliu din locuința sa, când îi fu anunțată vizita unei domnișoare, care voia să-i vorbească neapărat. Cavaler, o primi și avu în față o blondină de toată frumusețea, tânără și dupe toate aparențele, foarte sfioasă.

— „Cu ce v'aș putea fi de folos, miss?”

— „Am talent la dans și aș voi să mă angajați în trupa dvs. de dancegirls.”

— „Arată-mi, te rog, picioarele.”

Sfioasa domnișoară, ridică puțin haina de-asupra genunchiului stâng.

— „Bun! Acum să-l vedem și pe cel drept.”

Tânăra Miss se roși toată:

„Scuzați, vă rog... dar... este la fel...”

Lubitsch sări din fotoliu:

— „Te angajez pentru noul meu film:

„Fata cu două picioare stângi”...

...Era Anita Page astăzi „star”.

(In românește de L. Mir.)

REALITATEA

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cele două surori

Femeea și blănurile moderne

Mantou de postav brique, cu garnitură de blană de vulpe.

Mantou de astrakan cu guler de vulpe gri. Pur-tătoarea lui, ține în brațe o minunată vulpe vie, do-mesticită de culoarea argintului.

Al doilea mantou e din prețioasa blană „mur-mel“

Un superb model de pardesiu.

A PURTA măcar odată în viață o blană luxoașă, o blană veritabilă care s'o înfrumusețeze, s'o facă elegantă și să-i dea prestanță, iată visul celei mai modeste femeii.

Vis destul de ușor realizabil astăzi, grație industriei moderne, care din umilul iepuraș face o lutră cu păr lucios, sau o „chinchilla” prețioasă.

Din toate timpurile femeile au fost tentate de haina dăruită, cu mărinișie, de natură, vietăților din păduri și crânguri, tot așa cum le tentează strălucirea pietrelor prețioase, a mățăsurilor.

Și după cum odinioară imitațiile „ersatzul” erau prea puțin cunoscute în materie de pietre prețioase tot așa blănurile scumpe ca samurul, singeapa, astrakanul erau numai apanajul domnițelor, boeroai-celor, negustoreselor bogate.

La curțile vovozilor noștri. Doamna țării

a-l purta, ca și când ar fi crescută în el.

O femeie groasă cât o geamandură, îmbogățită prin diferitele speculații ale soțului, într-o luxoașă manta de petit-gris sau biber va atrage privirile tuturor prin ridicol și nu prin grație.

Sunt apoi blănuri și blănuri, în raport cu silueta, cu talia, cu frumusețea, culoarea părului, etc.

Pentru cele mai grăsuțe, blana de taupe subțire sau de „pattes d'astrakan” neagră, plată, lucioasă, sunt singurele mai potrivite. În schimb în mantoul de nutria (biber) blană cu păr des și mare, o femeie subțire, mondenă, va fi divină.

Pentru după amiază, lutrul cu guler mare de petit-gris compune mantourile cele mai preferate. E o blană admirabil potrivită pentru blonde și brune.

Murmelul cafeniu, cu fire blonde, petit-griul, „chinchilla” înfrumusețează însă în

scump.

Aproape tot atât de căutat ca mantoul întreg de blană, sunt etolele lungi de tot, ce înfășură umerii, talia și soldurile. Ele se poartă pe mantouri subțiri din catifea neagră, se fac adesea din blănuri pufoase ca mouflonul ce dau un aer de pisicuțe zburlite elegantelor ce le poartă.

Ca etole deasemenea se poartă mereu vulpile gri, întregi, sau vulpile roșii.

Ce minunat răsare un cap brun din hermină înfășurare a unei vulpi roșcate, pe umeri frumoși!

Accasta în ce privește blănurile de zi. Cât despre seara, capete din hermină sau herminetta (iar drăguțul de epuraș bine-vot-

Triumful etolelor de vulpe sau „mouflon” alb, gris sau cafeniu care înfășură umerii, talia și soldurile.

ca și soțiile curtenilor aruncau peste rochiile grele de brocard scurteicile fără mâneci, mantilele din cele mai fine blănuri, aduse din Persia. Dar cum am arătat, timpurile s'au schimbat și azi midineta, dactilografa, pot da iluzia unei doamne mari în mantoul ei de lutru de Colombia, de lutru electric, de chinchilla sau nutria, toate acestea colorate din modesta și comuna piele de epure — să juri ma chère că e veritabil!

Adevărată sau nu, costând o avere, sau câteva hârtii de-o mie, plătite în rate la chenzină, blana trebuie mai întâi de toate să fie purtată cu șic și eleganță. Căci dacă nu e prea greu azi pentru orice femeie să poseadă în garderoba ei măcar un mantou de blană, este extrem de dificil să știe

chip extraordinar pe brunele picante.

Un detaliu ce trebuie observat la blănurile actuale e croiala lor înfășurătoare. Strânse pe corp bine, cu gulere imense, mânecile terminate cu un buț strâns la încheietură, ele sunt foarte elegante.

Repet încă odată că un mantou din blana cea mai frumoasă dacă nu are un guler mare de 30—40 centimetri lățime cel puțin, care să acopere bine ceafa, nu e un mantou elegant.

Astrakanul, breitschwanzul, fac anul acesta, garnisit cu blană gris mare concurență celorlalte blănuri. Numai că astrakanul nu poate fi imitat cu acelaș succes ca blănurile celelalte. Lucrat din miel negru e oribil, din lână frizată în chip mecanic e hidos, pe cât timp veritabil e extrem de

Capă de seară din hermelină cu dublu de crêpe de Chine alb brodat cu flori de catifea neagră.

Sapă din Chinchilla încrețită în poale în formă de crisantemă.

tor, cu căptușea din crêpe de Chine brodat cu flori mari negre, sunt expresia unui gust rafinat.

Și aci „chinchilla” micuțul animal murșătat în tonuri de cenușiu, e visul tuturor elegantelor. Din el se fac capele drapate lucrate ca și o catifea, unde inspirația marilor croitorese are șorul liber.

Iar fiindcă vorbim de blănuri, voi încheia spunând că tot ca și florile-vece ce se purtau acum un an, pe umerii loz-lelor de seară, blana de maimuță și-a trăit traiul, spre bucuria bietelor animale, ce erau amenințate acum doi-trei ani să fie cu totul stârpite.

LAURA

Rubrica Cinematografa

Cum se realizează un film vorbitor

Domnul Jack L. Warner, directorul de producție al firmei „Warner Bros” a bine voit să ne dea un articol care tratează despre fabricarea filmelor vorbitoare.

Atunci când am început acum doi ani realizarea de filme vorbitoare, am fost susținuți numai de încrederea noastră în viitor. Acum noi vedem cu bucurie că aceste filme au fost adoptate de public, cu un mare entuziasm, care le scoate definitiv din domeniul experimental, și le consacra ca mari atracții pentru spectatori. Dispunem în prezent la „Warner Bros” de patru stadio-uri echipate special, ultimul construit a costat 46.800.000 lei și este cel mai mare în acest gen.

Măsoară 100 metri pe 60. Peste câteva zile o nouă scenă de aceleași dimensiuni va fi pusă în funcțiune.

Vizita unui astfel de studio răstoarnă toate ideile ce s'au putut face asupra realizării de filme vorbitoare. La cinematografierea unui film obișnuit e voie să se producă orice sgomot; dar la un film sonor, trebuie să existe cea mai mare liniște și nu trebuie să se audă decât dialogurile. Scena este inconjurată de pereți capitonați; lămpile incandescente înlocuiesc lămpile cu arc sgomotoase. Nici un cuvânt de prisos nu trebuie pronunțat, nici un pas nu se va face de o altă persoană care nu joacă. Regisorul dă indicațiile sale prin gesturi sau apăsând pe un buton care aprinde un bec roșu. Operatorii sunt închiși în cabine mobile care nu lasă să scape nici cel mai mic sgomot; chiar obiectivul e plasat înăpoia unui geam foarte subțire. Tăcerea e completă.

Microfonul e plasat lângă actori, dar în așa fel încât să cadă în câmpul obiectivului. Atunci când e necesar, se pot utiliza mai multe microfoane. La un semn al regisorului, cinematografierea începe și, într-o cabină cu geamuri, suspendată deasupra scenei, doi oameni regulează intensitatea sunetului transmis de microfon.

Filmul vorbitor și-a cucerit locul.

Poșta cinefililor

Dorely Theodoreanu. — Norma Shearer, Norma Talmadge, Lya de Putti, Wilma Banky, Lon Chaney și Ricardo Cortez au ca adresă: c/o The Standard Casting Directory, 616 Taft Building, Hollywood, Calif., U. S. A. Lya Mara, Berlin-Charl., 1 Pommern-allée, Paul Wegener, Berlin W. 35, Olivaer-platz, 5—6. Ivan Mosjoukin, c/o „Universum Film”, Berlin S. W. 68, Kochstrasse, 6—7.

Orfanse. — Pentru Werner Fuetterer vezi poșta din No. trecut. Îi puteți scrie în limba germană. În majoritatea cazurilor răspunde. Mi-ar face mare plăcere vizita d-tale.

Berechet A. — Din Berlin nu vă pot da decât adresa compatrioatei Eliza La Porta, care domiciliază în Kurfürstendamm 138.

Anis P. — Răspunsul dv. urmează pe larg în numărul viitor.

Unde mergem...?

CINEMATOGRAFELE „Select” și „Boulevard Palace”, reprezintă marea realizare americană din viața studenților din „Vechiul Heidelberg”: Prințul student cu Norma Shearer și Ramon Novarro.

CINEMATOGRAFUL „TRIANON” proiectează un film cu Maria Corda: „La Belle Helène”. (Viața intimă a frumoasei Elena).

Copilul minune

SUNT, iată opt ani, de când genialul Chaplin a pornit în căutarea unui copil, pentru neuitata sa producție „The Kid”.

pas premergător „Goanei după aur”. Și elevul lui Charlie, a devenit și el un mic geniu, care a cucerit, imediat după debutul său, dragostea întregii lumi.

Acum câțiva ani, vârsta l-a silit să-și tae părul și să abordeze un nou gen de interpretare.

De câteva luni Jackie Coogan se află pe tărâmul bătrânei Europe, pe care a mai străbătut-o plin de glorie, când steaua-i începuse să lumineze puternic pe firmamentul ecranului mondial.

Un impresar ingenios, l-a angajat ca împreună cu tatăl său, să apară pe diferitele scene pariziene, londoneze și berlineze.

În fotografia de față îl puteți vedea, scorbând într-o gară din Londra, alături de părinții și impresarul său.

Ferice de cei cari îl pot admira, în carne și oase.

Ecouri cinematografice

ACUM două săptămâni, Lilian Gish a părăsit Europa, îndreptându-se spre țara-i natală, unde va turna pentru „United Artists” unul din cele mai interesante filme a cărui regie o va avea marele Reinhardt. În legătură cu această realizare, ea a stat la Berlin și la Salzburg trei luni de zile, în care timp a lucrat continuu cu regisorul german.

DE ALE CENZURII. „La Grande Epreuve” a fost interzis în Ungaria. „Nopțile Chicago-ului”, nu e primit în Cehoslovacia, iar „Pasiunea Ioanei d'Arc” a întâmpinat refuzul cenzorilor englezi.

IN CURSUL ultimelor două luni, „Paramount Famous Lasky Corporation”, a realizat un beneficiu de 5.973.600 dolari. În 1926 a realizat un beneficiu de 3.640.300 dolari, iar în 1927, 5.650.400 dolari.

Somnul

Un dar al lui Dumnezeu

de BILLIE DOVE

AFOST odată... Nu, eu nu vreau să vă povestesc basme, ci să vă reamintesc de „Dornröschen”, care a domnit o sută de ani în castelul vrăjii. Până într-o zi, când se deșteptă, se văzu de o mie de ori mai frumoasă. Imi veți obiecta că nu sărutarea a făcut-o mai frumoasă, dar nici eu, — vă spun drept — nu afirm aceasta. Somnul lung, a fost cauza esențială a frumuseții.

Socotesc că opt ore de somn sănătos, ajută mult mai mult la păstrarea intactă a tenului, decât toate fabricatele cosmetice din lume.

Dacă ne vom obicinui să dormim regulat câte opt ore vom fi sănătoase și frumoase.

Institutul psihologic al Universității Harvard, a întreprins noi cercetări, asupra legilor somnului și ele au dat următorul rezultat:

După un somn de șase ore, se cere pentru rezolvarea unei probleme ușoare, o încordare de puteri de trei ori mai mare decât am cheltui din puterile noastre, după un somn de opt ore.

Pentru recăștigarea forțelor fizice, un pat comod e mult mai prielnic decât un culcuș tare. Un somn de opt ore, într'un pat moale și comod, e suficient pentru orice om normal.

Nu vă mai plictisesc, însă adaog: Încercați să dormiți cu ferestrele deschise și ca să adormiți mai bine, înainte de a vă culca luați o baie caldă, puțin lapte și iată a opta minune pentru femei.

Notați că...

...**Mary Pickford**, simpatica soție a lui Douglas Fairbanks, — despre care am mai scris și în numărul trecut, câteva interesante rânduri, — primește zilnic câte 2.000 de scrisori.

Pentru această vastă corespondență, a angajat trei tinere și frumoase secretare: o franceză, o germană și o americană. Cele mai multe din scrisori, îi cer fotografia autografiată.

...**Jacques de Baroncelli**, finul regisor francez, a găsit în fine eroina în căutarea căreia a pornit acum câteva luni de zile — pentru noul său film: „La Femme et le Pantin”.

Această tânără norocoasă se numește **Conchita de Montenegro**. Partenerul e tot o nouă descoperire a regisorului francez și îl chiamă **Raymond Destac**.

...La „Cine-Mondial” care apare în ziua de 6 Decembrie, colaborează în afară de câțiva publiciști români și : **Charlie Chaplin**, **Ramon Gomez de la Serra**, **W. F. Murnau**, **Mary Pickford**, **John Gilbert** și **William Haines**. Un exemplar 7 lei, iar la primul număr premii în valoare de 4.000 lei.

...Frumoasa și talentata **Joan Crawford**, artista cu cel mai frumos corp, a fost înainte de a deveni artistă de cinema dansatoare și a debutat în film, în anul 1925 la Hollywood sub numele de **Lucine Lesneur**. Actualmente ea turnează pentru „**Metro-Goldwyn-Mayer**” de care e legată cu un contract de 5 ani și e măritată de câteva luni cu **Douglas Fairbanks junior**.